

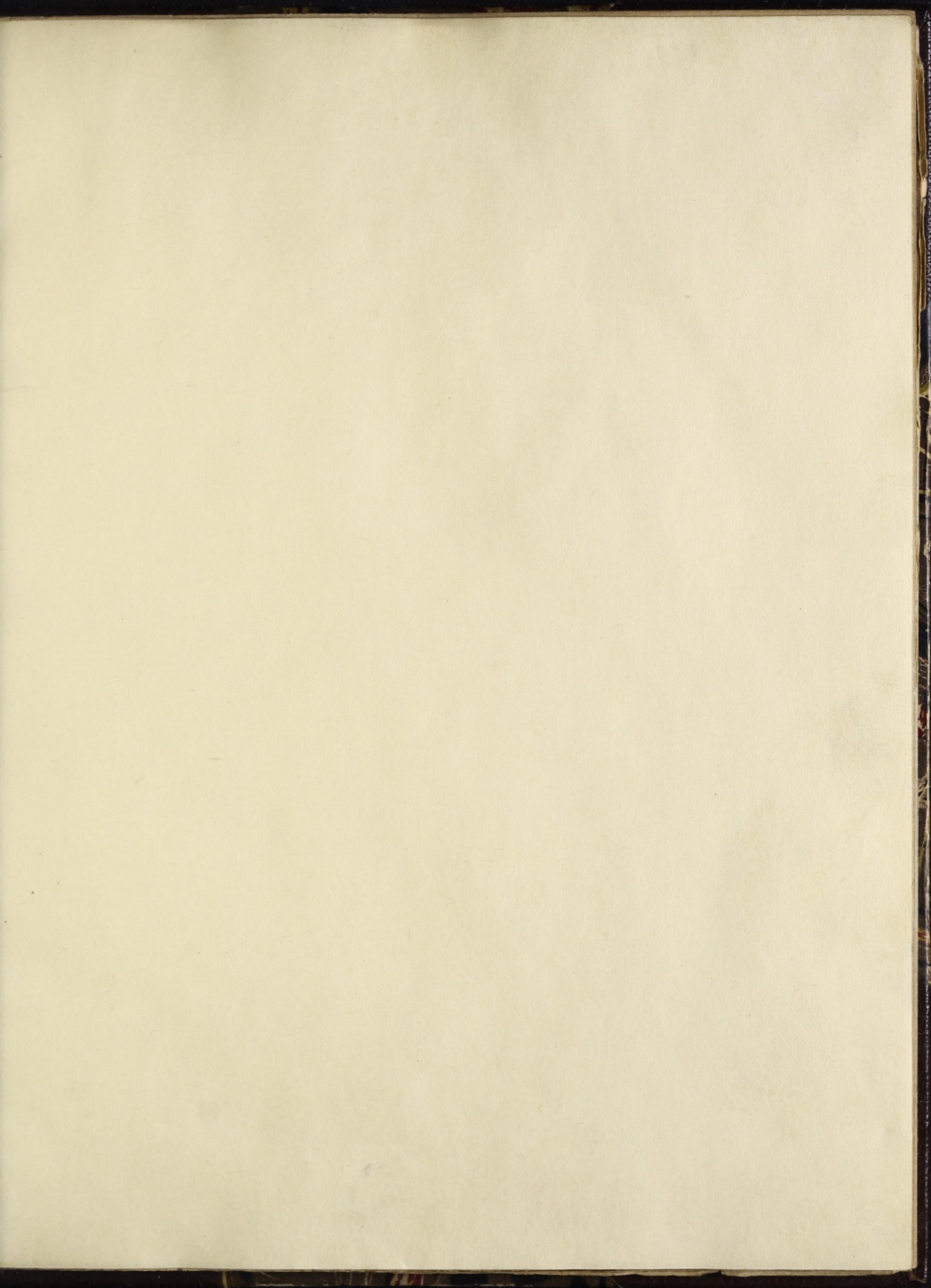

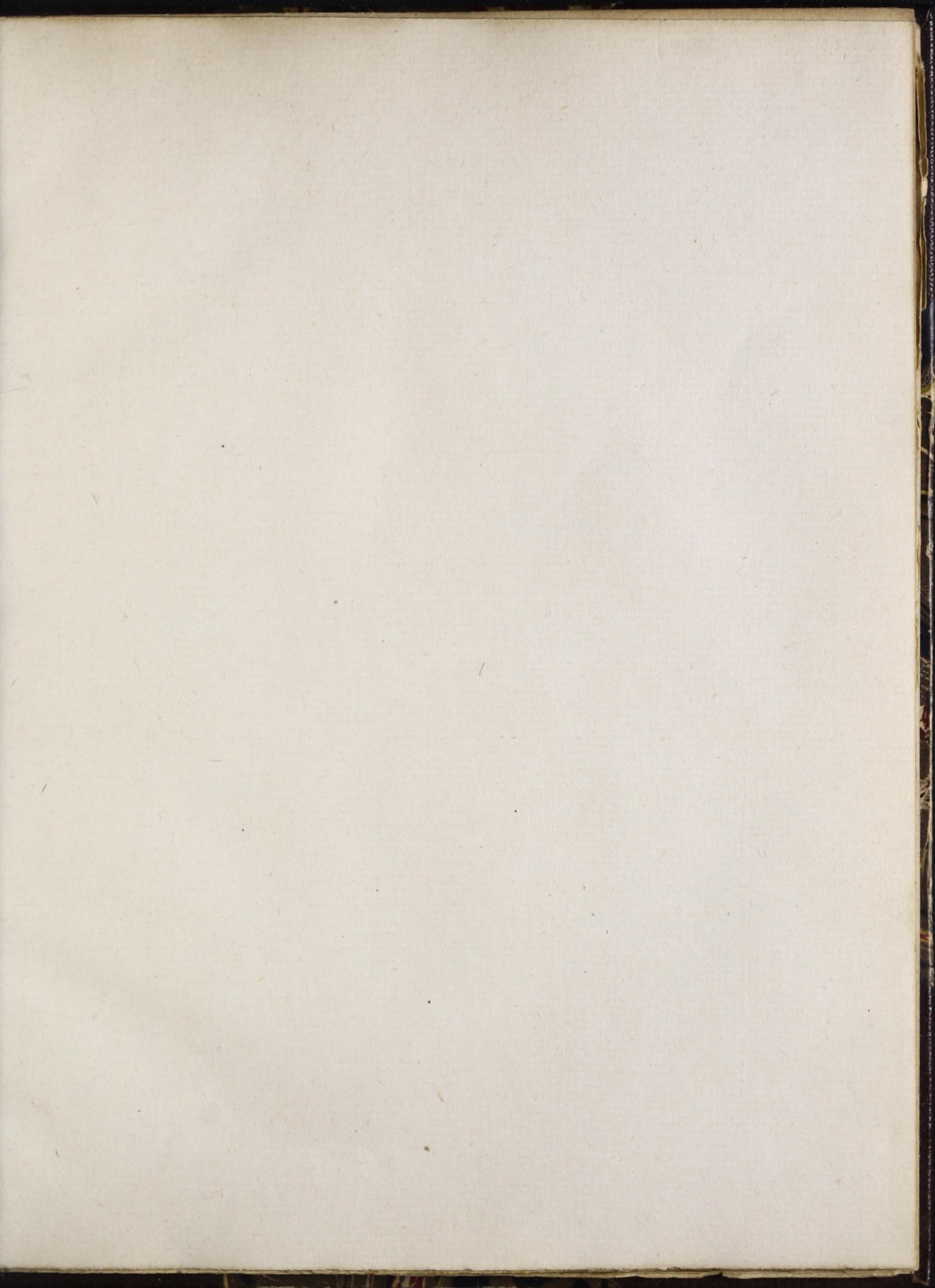
R.M.T.

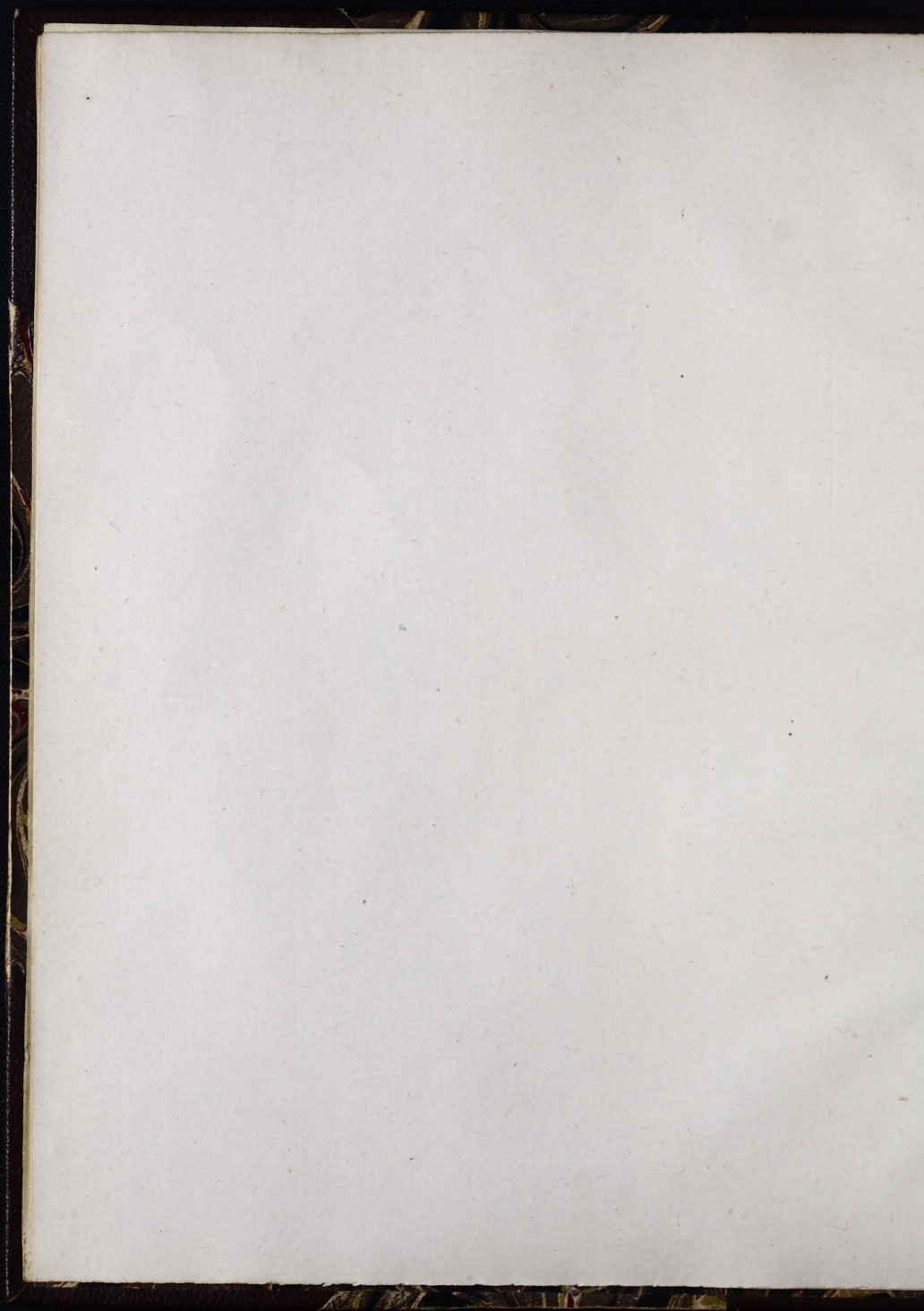
340.

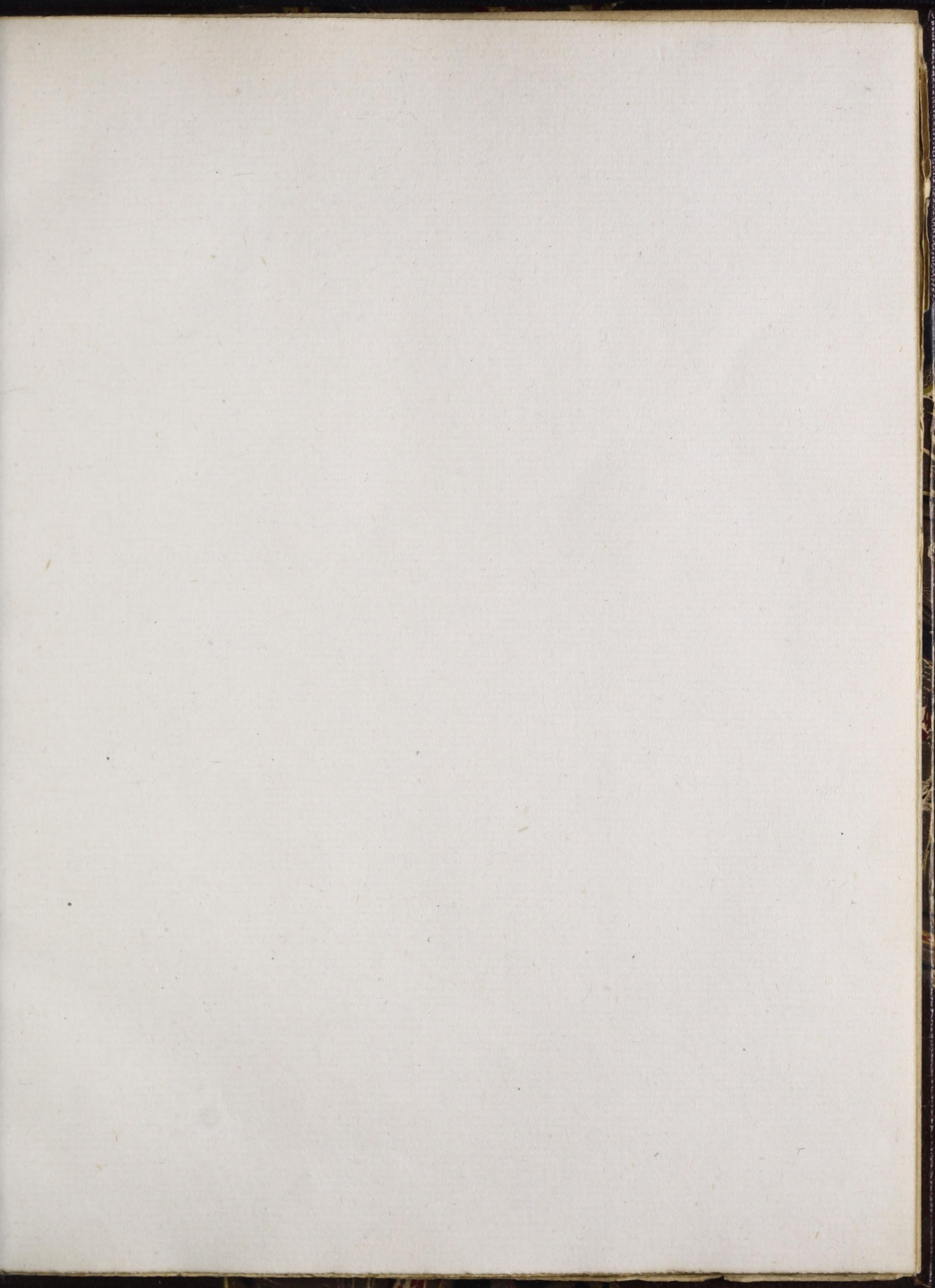
(Toljo.)

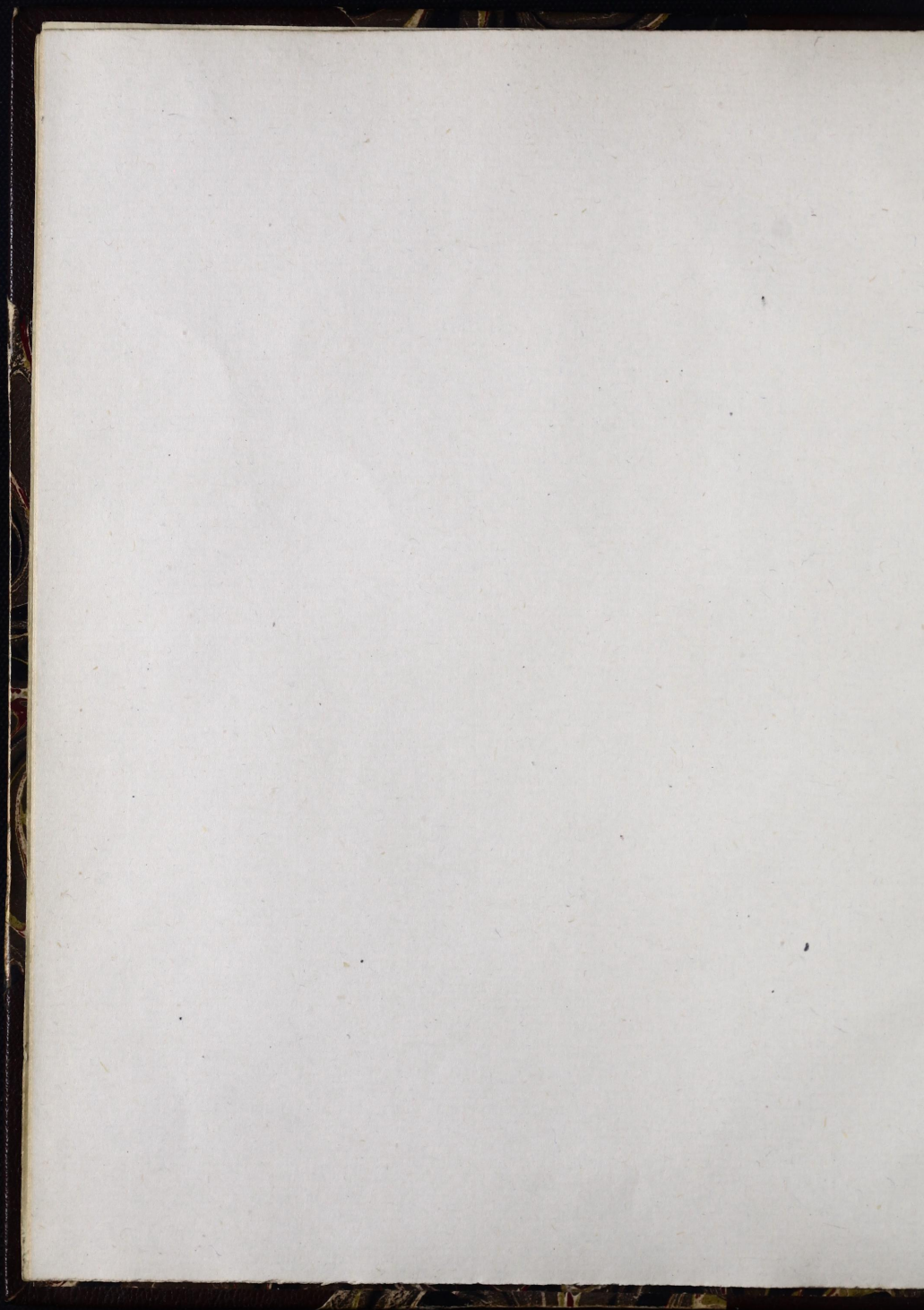

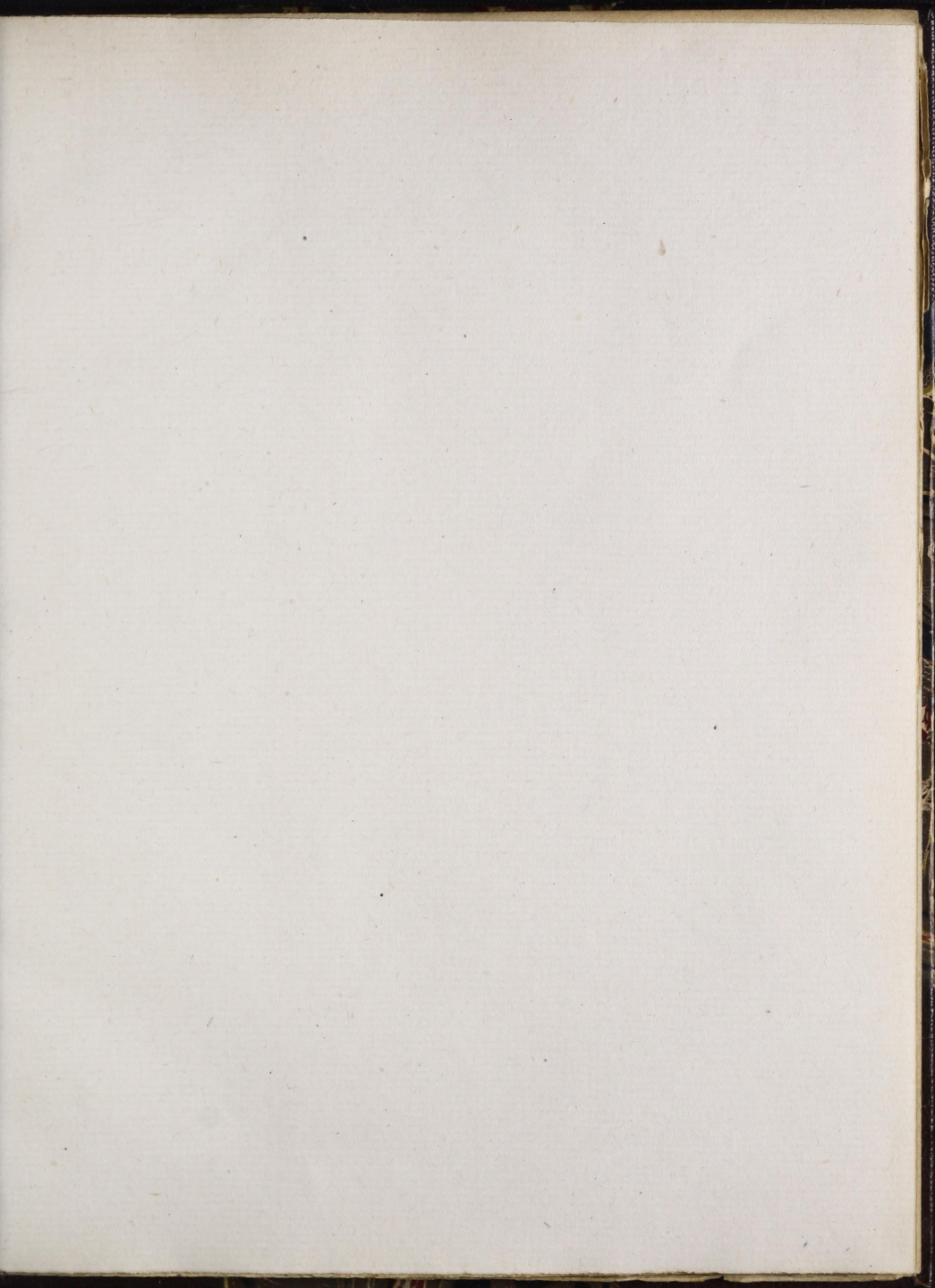

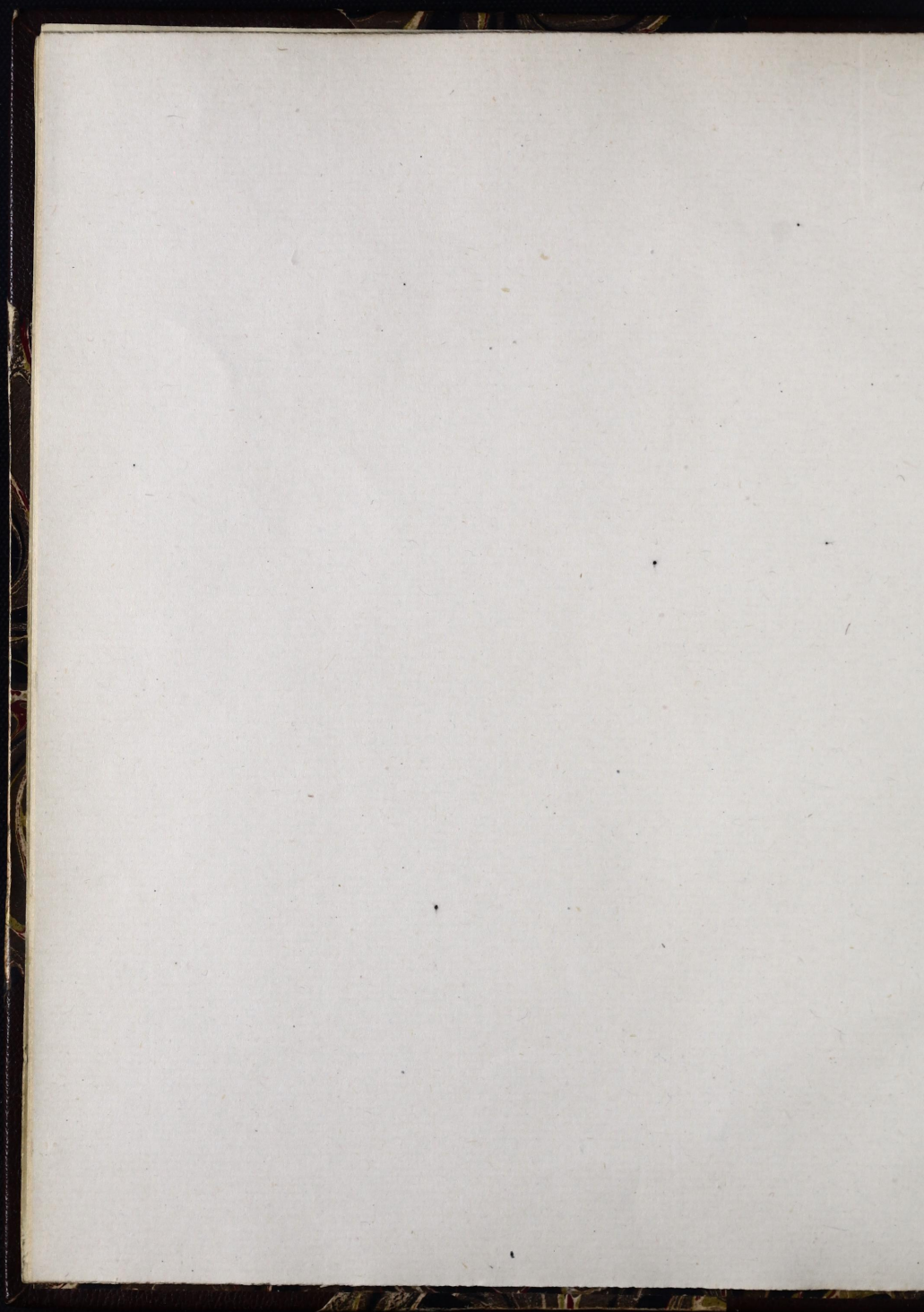

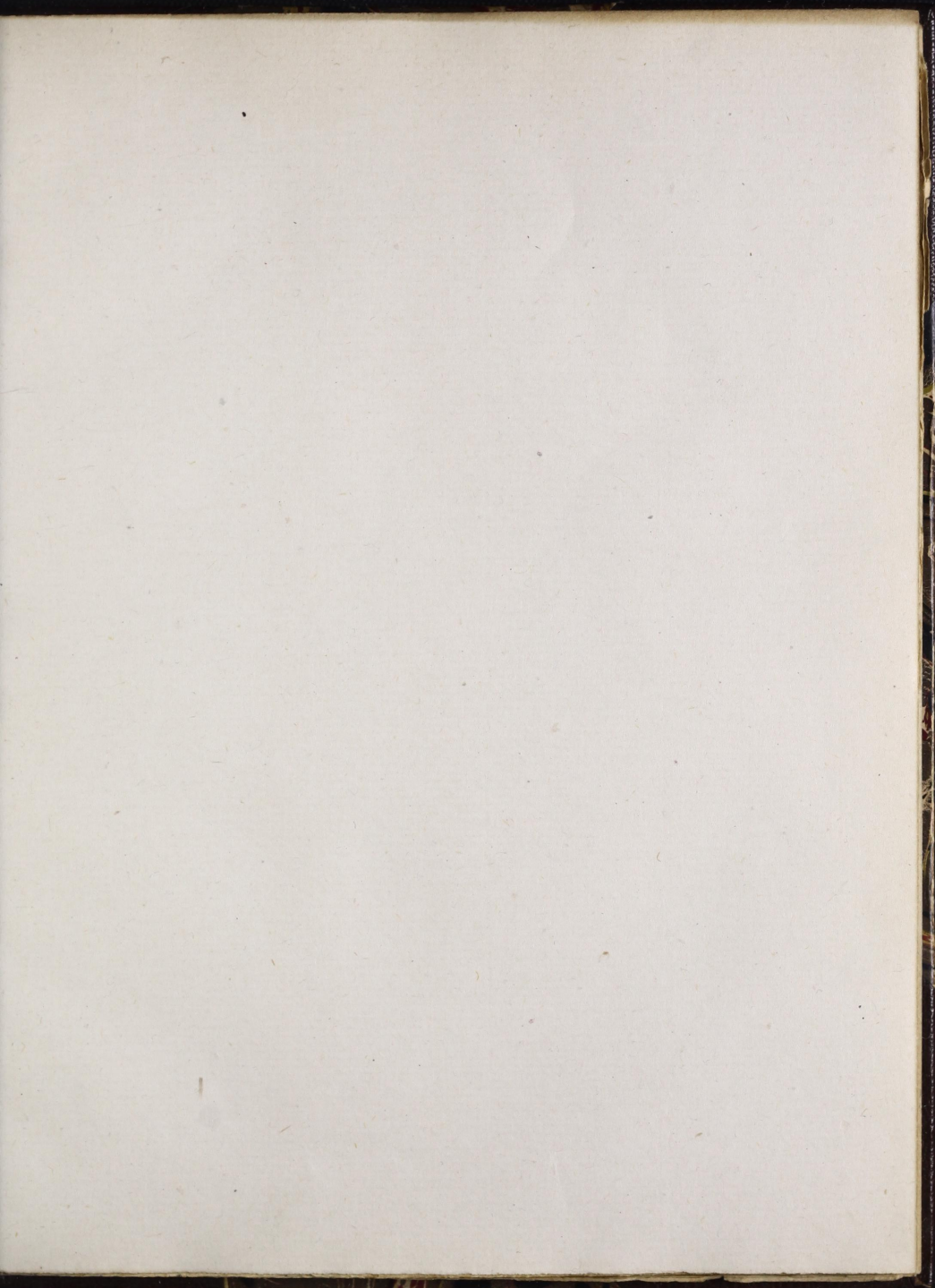

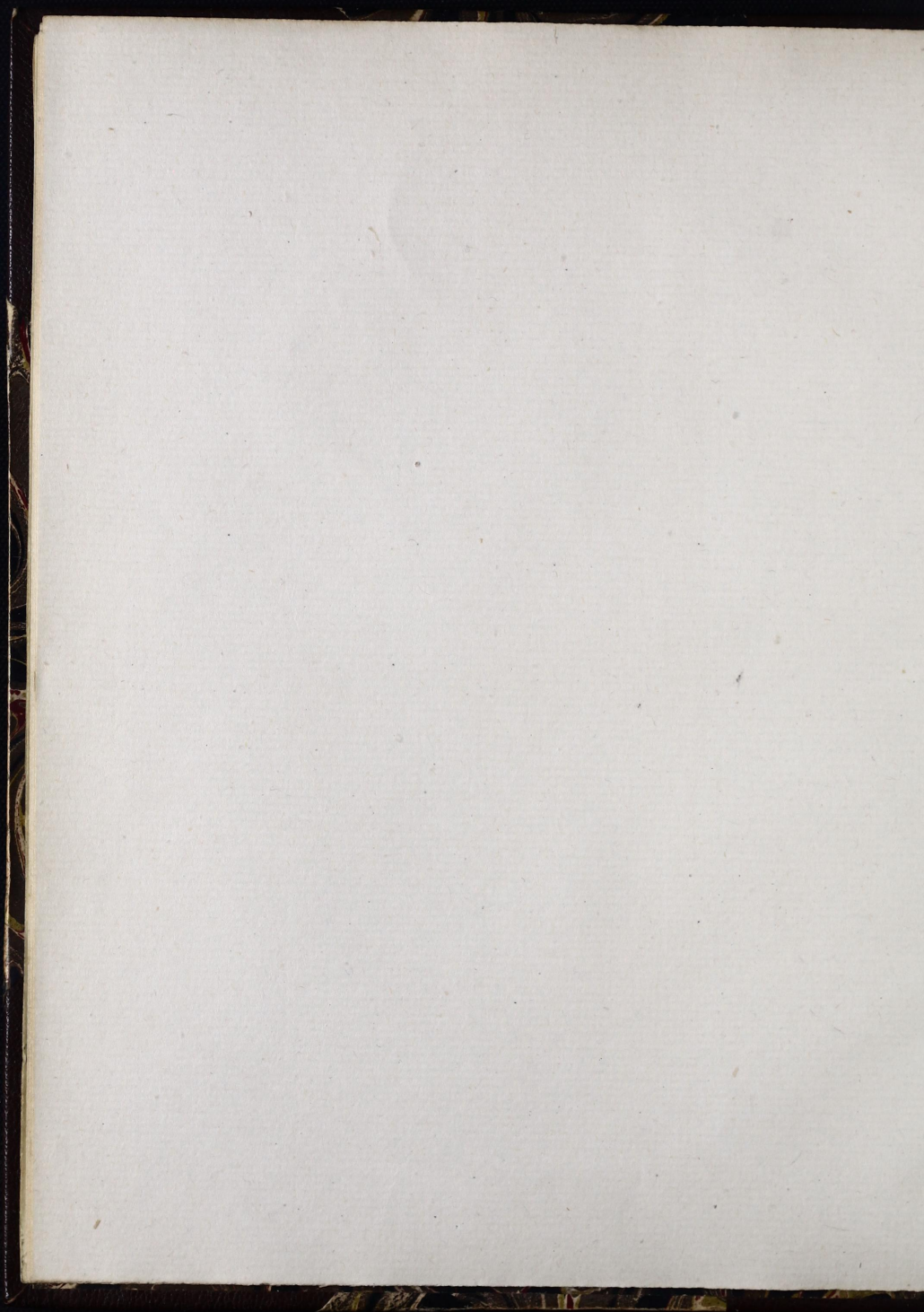

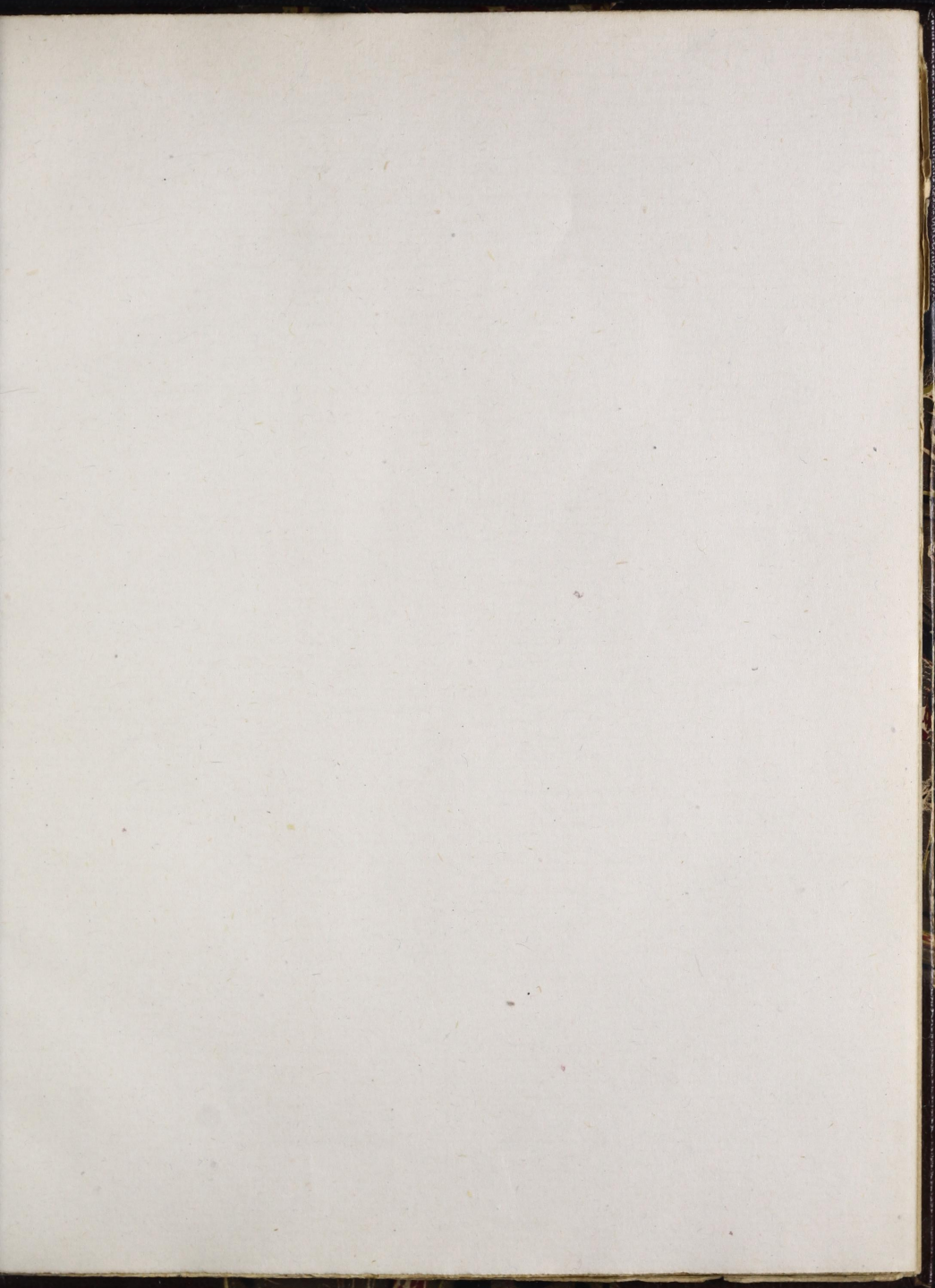

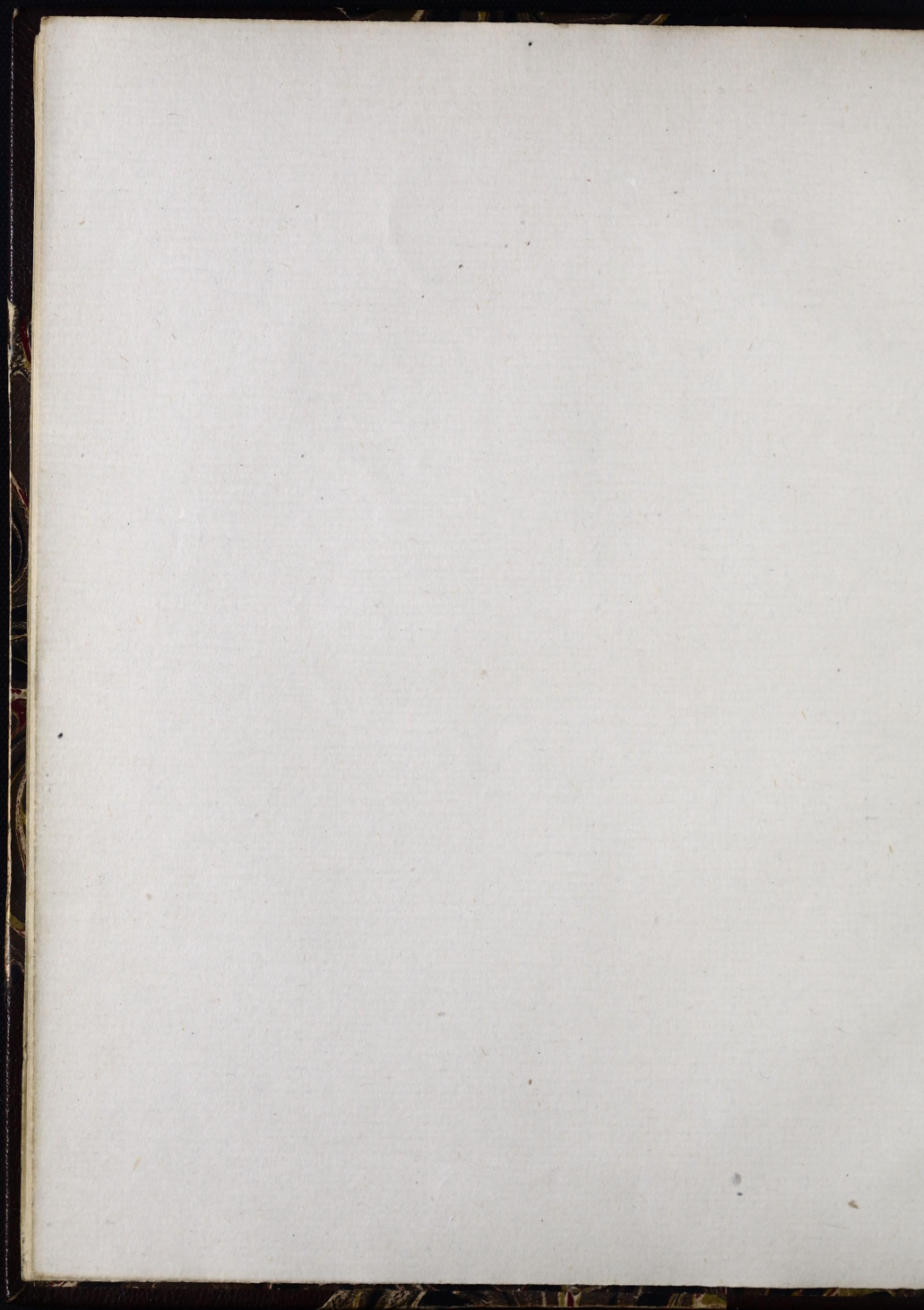

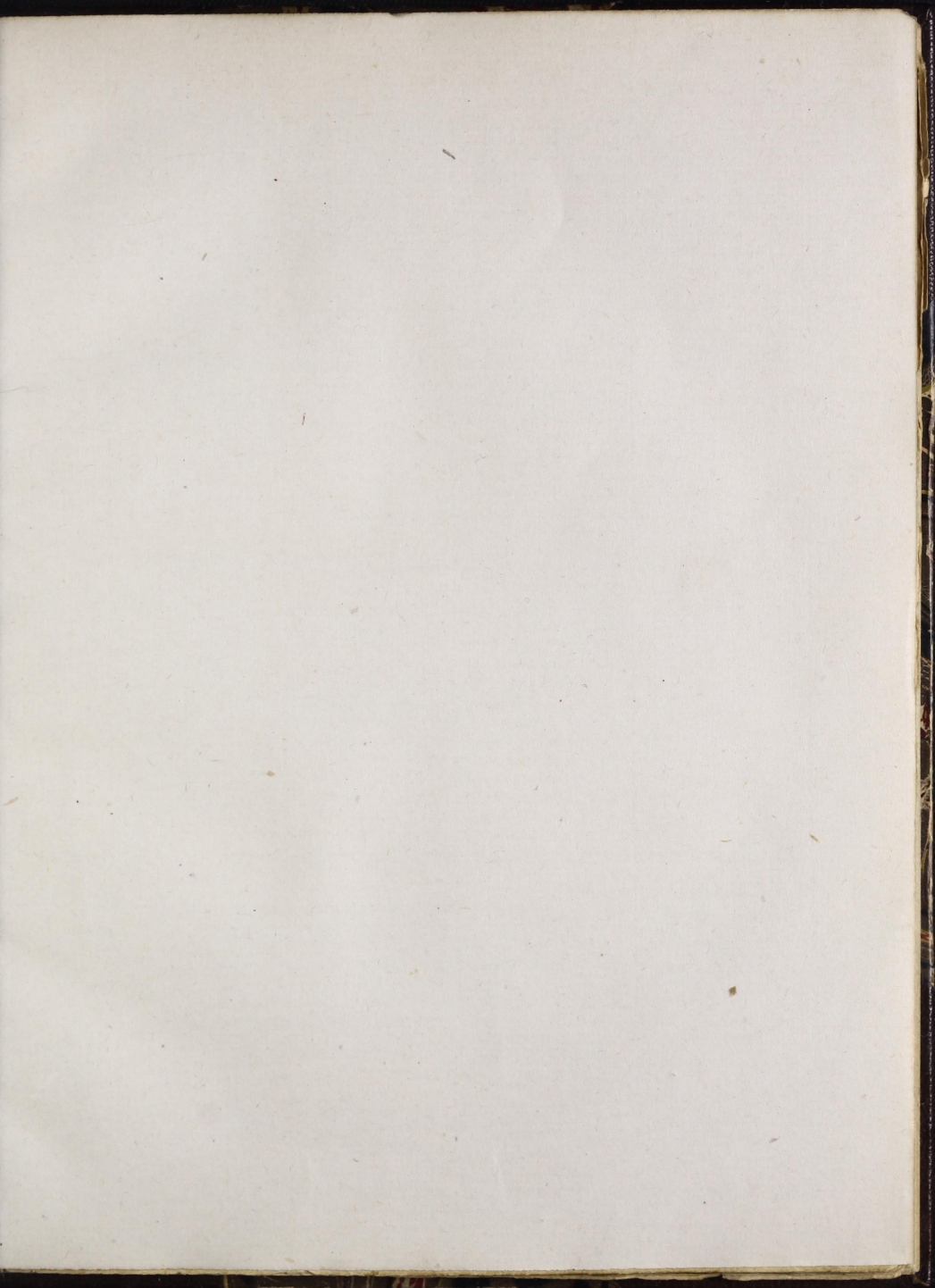

GROBIAN
VERSEINEC MAGYAR
ENEKBE VALO FORDITASA,
Mellyekben az io tisztelges erkölcznec Regulai,
vissza valo értelemmel, vannac meg
íratuán.

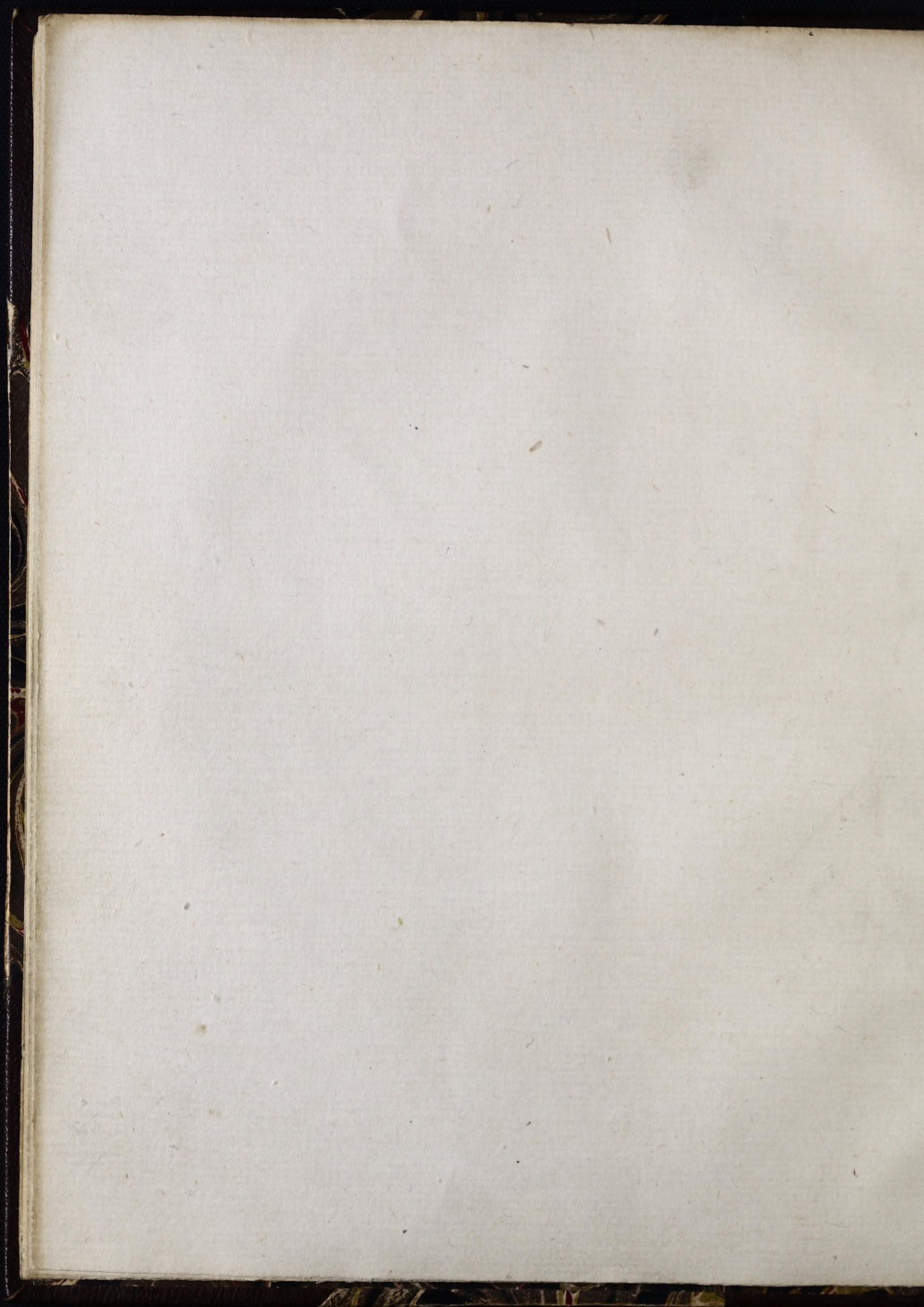
Ad notam
Hegedőlec néktec sóloc meg halgalsátoc.

AD LECTOREM.

*Nostre legant iuuenes & caste scripta puella
Et legat imberbis carmina nostra puer,
Non Veneris flammis non fœdos tractat amores,
Sed facit AD MORES pagina nostra bonos.
Humanum est labi, scelus est non surgere velle
Qui videt errorem & corrigit, ille sapit.*

CLAVSVMBVRGI.

GROBIAN
VERSEINEC MAGYAR
ENEKBE VALO FORDITASA,
Mellyekben az io tisztelges erkölcznec Regulai,
vissza valo értelemmel, vannac meg
íratuán.

Ad notam
Hegedősec néktec sóloc meg halgassátoc.

AD LECTOREM.

*Nostre legant iuuenes & caste scripta puella
Et legat imberbis carmina nostra puer,
Non Veneris flammis non fœdos tractat amores,
Sed facit AD MORES pagina nostra bonos.
Humanum est labi, scelus est non surgere velle
Qui videt errorem & corrigit, ille sapit.*

CLAVSVMBVRGI.

M ateries Typico subridet lusa Theatro,
 A ptior excita reddi fore credita Scena,
 T radit quo vitium culpanda piacula Iungens,
 T radit eò exactam penitus Virtutis Amuslim
 H orret enim Recti Specie mēs quippe Caduci
 I nuisumq; videt, quod seria munia Tendit
 A d non illicitas tetricans, morosaq; Habenas,
 S ed cū peccandi fomenta licentia Obarctet:
 V isa magis res Authori ceu cardine Reddi
 E uerso, ut tali præposteritate Nitescat
 R egula nequitæ: speculo se crimen Adarmet,
 T alis sordicia est, & simplex mentis Egestas,
 I llectiua odij, sese fastidit & Vltro,
 T antæ molis erit ludicra hæc scire Salesq;.

Ollehet minden dolgokról irtac az
Bölcsek, Sükséges iudemányok-
ról fép intéseket, Hogy már mi
nem volna mondua aligh lelnének.

Mind az által miúel hogy élete embernek,
Drágab ayádeka mindennél az lstennek,
Es keduesseb minden iauainál ez földnec.

Elet peníg maga io viselése nélkül,
Es az okoságnac ő követése nélkül,
Az oktalan állatockal köz illy io nélkül.

Azért valaki fellyeb valo méltóságban,
Vr lstenből helyheftetet fép állapotban,
Annál illendőbb erkölcsis fűkség dolgában.

Mert nem elég hogy fő ember legyen valaki,
Felette lengetegh ferencke öltözetű
Iamborágnac keuántatic czelekedeti.

Ha iffiu vagy annál érttyeb erkölcszet köues,
Mert vénkorodba nem leßen annyira kedues,
Iffiuságodra czudálnac inkább ki lehes.

Ki fép iffiu voltában akar diczekedni
Io mod, ha ferelembe akar vitézkedni,
De abbol Afffonnépeckel köz diczireti.

Ha peníg magafűggal liet diczekedni,
Kellő, ha mit magas póltzrol kellyen le venns,
Ha vastag karyút czudállya, így io küzdeni.

Nagy italt győz ioll het böczűletes mostan,
De hallom hogy amaz Spongiás finte ollyan,
Elég puha állattal köz io vola abban.

leleßen nagy nemzettel kie fokrac kérkedni
Ha maga alà valois meghis afit verthi,
Sido, nem à vólra, de vágyonra tud adni.

Óltán pedig tudgyad à mit nem te szerzettél,
Kérkedned sem illik azzal kit nem te leltél,
Ne vérrel ví, de jószágos czelekedettel.

Akar melly hatalmas jó czelekedet nélkül,
Félelmes, és ömagában rettegh à nélkül,
Akar melly kazdagis gyűlölköges à nélkül.

Ez éneket írom azért az jó erkölcszről,
Es az együgyű filid maga viselésről,
Ne az ignit de értelmít nézzed elmedből.

Mert az lffiúfágnac villongo természetí,
Az meg tiltot dolgot mongyác inkább keduelí,
Kíre tanúlságot adnac, mint aít nehezlí.

Aít nehezen véíí, mire tanúlság inti,
Hanem à mí tiltua vagyon, mind csak aít vzi,
Ez betegséggel rakua íffiak természetí.

Sőt már vgyan diczekednec némellyec abban,
Kűlőmb kűlőmb mesterseges fátralanságban,
Híres szerzic, híres neuét vadáznac abban.

Ollyan igyekezeti lőn Herostratusnac,
Kí hogy semmiuel nem lelne hírét voltánac,
Holta vtán hogy maradna neue jámbornac.

Káfolodéc nagy Templomat az Díanánac,
Ephesusban ő fel gyúta lsten Aíffonnac,
Hat sáz Eíftendő miuét egéí Asianac,

Tiltác erőíssen hogy neuét Híítoríában
Soha senki ne foglallya be írásában,
De igen, ám mőtis hallod bízzál dolgodban.

Kiket pedig vgyan rabba tőt gorombaság,
Együgyűlégnec ííne alat az balgatagság,
Mind azoknac lehet innen tífítes tanúlság.

Mert maga ha ő kedűők nec felette súlyos,
Tíltó paranczolatoknac ígáia íoros,
Es az igyenes tanítás nem foganatos.

Eft hallyác nagy fűgyelmessen, és meg tanullyác
Hísem itis az mit hadnac meg nem fogadgyác,
Es vgy talám az valóra rea akadnac,

Egyic látuan à másiktól az mi nem illik,
Meg itili és magába faluán meg fogic,
Mint régenten tót az Lacenasbeli kőlség.

Ki hogy fiokkal gyűlöltessen réfegléget,
Solgaiokat meg réfegítőttec előttec,
Hogy azoknac rusniásiga lenne tőkőrec.

Az okaért kemény igat ki nem viselhetz,
Valo tanításnac terhet ki nem szenvedhetz,
Vigyáz erre rövid vődön kellő bölcz lehetz.

Egész napnac ő ideye három részben áll,
Reggel, dél, és estue vagyon ő folyásában,
Melyben te czelekedeted esic foglaluan.

Ez erkölcsről irt énekis áll három részben,
Mint meg vagyon el rendeluén bölcz verseiben,
Frideric Dedekindusnac Grobian Serben.

Első részben az solga iffiakat tanította,
Másikban az Gazda Vraimat solította,
Harmadikban az leanzokatis oktattya,

Első része.

Mikor azért jámbor iffiu kedued fel kelni,
Kincz dél előtt nem igen módgya meg lenni,
Nemes mod, sokáig szükség meg vakarodni.

Eoltőzetődet mind egyűt foricz őledbe,
Fus be az kementze megé, iob à tűz helre,
Az hideg ne szálljon neuelkedő testedre.

A,

Mit

Mit gondolj vagy Affonnéppel vagy leanyockal
Kics ha fégyengetnek is, ély te fokásoddal,
Golyuát Bártonnyal fedezni, keveset használ.

Sőt ha az leanyoknál akarj kedueskedni,
Nadrágodat az Inadra gyakran had czúfni,
Madarnak is fánya nélkül nehéz repülni.

Sorosszon meg öuedzeni, nem együgyűség,
Hassad meg fáy, eméftésedbe nem lesz épség.

Onnan léhen az Colica ki nem egélség.

Főfölgetni legénnecc hayát sem illendő,
Eczétellés kazi legénhez nem férendő,
Kőlest nem kel gyalúlni el gömbölyeghető.

Venusnak tűzétől a ki igen geryedez,
Nincz mit tenni pokázodíc mert raita az véf,
Senet Ruha be fedéssel reiteni nehéz.

Sőt nagy dicziretet vehet tollas hajaddal,
Arrol hífc el hogy nem csak falmába háltál,
Régi modra peng meg se borotuálkozá.

Régi lámboroknac az ő együgyűségoc,
Mindenekben dicziretes filid erkölcsöc,
Nekic peng hofsu hay volt gyönyörűségöc.

Télbe sem annyira bánjatol meg hidegtől,
Nyárban is meg nem sütetic nyakad heűségől,
Othon is Remethe lehet ilyen fentűségől.

El mulic álom femedről hogy ha meg mosdol,
Ah ki nagy kárt vallof menten ha az el omol,
A nélkül az tested egélsége fel bomol. (mosod,

Bölczec tartryac, ha fad mind csak wy vízzel
Hamar meg véf, azért a ne legyen fokásod,
Igen ékes ha fogadat fép fargán tartod.

Mert ám látod az Aranynac is farga a sine,
Kit egy efes ember sinczen, ki nem feresse,
Ki látja mongya volt ennec láffranyos éike,

40 Előben is penig felesteke mert dörögy,
Mihelt kaphar z kebeledbe dugd onnan czipdesd,
Le dőlt fárol ágat fegdelhet akar kiís.

Homlokod ékesb mennél ő bar ázdásb leßen,
Semed semöldeked fene duzzadua legyen,
45 Bőuelkődés fáitalaníságot nem z mindenben.

Mert az te belső íofágodnac külső képpen,
Az ortzádro l tett zic íele, azért legy fennyen,
Mint à fene Tuloc az Meşáros kezében.

Ha alázatos lágy fauu léş befédedben,
50 Menten ío ember nec mond nac, tudod mit teßen,
Fűlemilenél az Hollo maíd keduesb régen.

Soktac aranyat orrokba vonni némellyec,
Vagy drága gyöngy fíemet, hogy ékesbec legyenec,
Ez mostoha ékeség, ha neked nem lehet.

55 Temnentermésetednél is hasonlót találş,
Had az orrod czepegőben gyöngy gyanánt áll az,
Díşesb az Eşterhe íégh czapockal mind à haz,
De meg lásd aşt fűkőn kölczed el ne tékozold,
Költséged ne íáryon fellyeb mint vagyon à sold,
60 Mindenben használatos az mértékletes mód.

Azért czak fínte mikor czeppenőlég volna,
Kend az kezed feyuel, más aşt sem tud gya,
Arra valo az fűuegís, sdolmanyod allya.

Ha penig vgyan kí fűni fűkfég orrodar,
65 Aşt ne míueld à ruhába mert oda fírad,
Fud markodba, meg pend íllyé, földhőz vgy czapyad.

El ne tőrőld ío proba az, meg tett zic arrol,
Kí neked igaz barátod nem áll ortzábol,
Mert aşt sem vrállya el nyegedes gyomrából.

70 Vannachogy kíczuháyokhoz tűkört akaştnac,
Onnan nézic az orrokat mikor kí fuyác,
Tűködred gyanánt lehet follyálsa orrodnac.

(Zúggyon

Zúghyon erőssen az Orrod, meréss nec tartnac,
Ha pirússentess, forduly fáyára somfedodnac,
Ne mongya, nem vötte esébe, adgya Salusnac.
Semmi bűnőden se pirúly, semermes se légy,
Vérkes nec alitnac ottan, azért bátor légy,
Semmit ne fégyenlly neuezni, álral főlo légy.
Az terméket mindeneket fűklég alá vett,
Mindenekben vgyan vagyon, s méltó neuét vőt,
Hát a fterént ki neuezni, mit fégyenlenéd.
Ha ki olly wy dolgot befél, kít te czudálnál,
Sépen rá tártczad a fadat, ha legyet kapnál,
Az Eftendő nec nagy fáyat köuesd bizonnyal.
Mikor katzag, a fád vond iól fűled végére,
Láthassanac be torkodon géged mentébe,
Sárga fogad lásséc mütéssed keduesb véle.
Minden másod auagy harmad főd vtán köhőncz,
Tűtességes is, hasna is io vagyon, meg ércz,
Az alat vältig gondolhatz, mit mongy és mit kölcz.
Ha bőssentess fűp Mesterség, iűsson esedbe,
Forduly valaki fáyára érthetz belőle,
Ha barátod, béledbe sem vtál belőle.
Ki ha talám zugolodnéc, és meg feddene,
Pírongasd meg Embernél fellyeb ő se nézne,
Eo is Sárból valo, dohhal rakua, vgy higgye.
Ném vgyan fűnten ollyan véle mint az előt,
Tenéked penig béledben nyauallyádra let,
Fedd fáyássa, fáyad dohofsága attúl let.
Kedued iutot az Vtára ki ballagnia,
Ruhádat meg ne tűstogasd, hadgyad azomba,
Magad frűssiteni nem eggyűgűsség dolga.
Mi fűklég meg fűstűtanod lábodbelit is,
Műssfor is meg keuerődíc mit veted le is,
űmet vet nec hűtűán buza termés vtán is.

Eoreg b8.

Eoreg böczületes iám boroknak modgyára,
Ruhád mikor mind bokádíg hofsan ér alá,
Fel ne fogd, el menésed nec nem tett zic nyoma.

Ki sokan akarnác nyomoc meg nem tetzene,
El menésekben bátrabbac lenné nec véle,
Seprő Palástul nem ottan esné nec tőrbe.

A mikoron léfess penig csak egy Dolmánba,
Hátra kúzzúld kezeidet, menet, s mind álua,
Ez tanulságod lehet ebéd előt válua.

Ebédhöz valo res

GVLÁC.

IMé el iút az ebédkor, vígan légy rastra,
Ebédkorban étel esic, mert tudod nyilua,
Eh hasnac ninczen etelnél iob oruofsága.

Elég hogy csak nadrágodban aly asial előt,
Hogy iórénnyeb lehes Vrad Affonyod előt,
Ruhád akadált ne tegyen dolgaid között.

Melly testedet à femérem hatta be fedni,
Arra neked két kezedet kel őfue czapni,
Egy helbe ne ály, Váfnac ne akary mondatni.
Hanem hól csak bal lábodon hól à iobon ály,
Mint à Daru es à Golya meg támazkodgyál,
Még à vizis meg bűfessic együtt állással.

Látodé hogy az Kouác zis ollyatin dolgoz,
Mikor az fuuót nyomittya, ni mint hailadoz,
Restfég vífketegeféget foc győtre lmet hoz.

Annál inkább kezeidet ne hiuolkottasd,
Ki minden czelekedet nec kúlcza gyakorlyad,
Ha egyéb nincz mégis füled végét vakaryad.

Auagy hozzú vftökedet ot huzogalsad,
Vagy süvedet vyaíd köft karikázad,
Auagy kőrmeidet fogaddal hántogalsad.
Vgy foktác nehéz dolgokrol kic elmelkednec,
Auagy czípödet fülessen meg támazd, könnyeb,
Soc edényec à formára vannac és sebbec.

Auagy peníg idestoua hányad karodat,
Hogy à mire kellenél lálsác mi voltodat,
Az Oroflánt à kőrméröl esmeric mongyác.

Ha ki fokatlan sabálsu vl az aſtálnál,
Fél semre mind oda kanczály vigyáz mit czínál,
Mint eſic, mint helyheſteti kezét aſtálnál.

Es ha aránzod hogy à te tetzéfed ſerént,
Meg treffálást érdemlene, ved elő ſegént,
Nagy sugást tapodást indicz, őt mutasd ſegént.

E mellet nagy hahotát vs, kezed czap őſue,
Es legottan az bolondot véſic eſekbe,
Kit az Ghem igen meg ſuytot, bizonyos iele.

28 Ha más étket mődnac hogi hoz, az táníért kapiád
Kin job kontzot maraſtottac, gyorsan be fallyad,
30 Auagy kőbeledbe dúgd, vagy ſebedbe tolylad.

Ha csak egy ſóual valaki ſolítezon róla,
Feleld, ha te már iól laktál, mit káringz másra,
Solga ſolgínál, Gazda Gazdánál job neha.

Mikor peníg étket vinned kel az aſtálra,
35 Aſt vgy ted le, teſſéc hogy nem csak kontzal rakua,
Sikrázzon el, mint az Makra bor az Pohárba.

El végezuén, hogy fel ſedgyéc ha paranczollyác,
Sed fel magad ha fel ötted mongyad Wradnac,
Elég ha en fel hordottam Wraſagodnac.

40 Eleget vártam, nekem is meg éhült haſſam,
Igen czíhól, arra kér, hogy már enis lakyam,
Mint hogy más ember ökre, ki bõmból vntalan.

Mindens

Mindēt egy fersmind fel rakary, ne tērengy hátra
 Ki nem tudgya mellre vólna Tenger nec úttya,
 45 Dunát kőuetlen foltába, által vt rea.
 Ha el eited is kezedből, az tei he meg ment,
 Gyors voltodis ot ielenic, mongyác abbollt,
 Hogy foglálnod igyekezel meg erőd felet.
 Nagy sokáig fel ne fegyed akar hogy mongyác,
 50 Hanem nézzed álmelkodua, velic bánatnac,
 51 Így virágzic diczireti minden dolgodnac.

Szolgác ételhez va=

LO REGVLAC.

M Inec elötte penig te is le vly enni,
 Mit mosdanál öuedet iob meg erefrent,
 Ekecségénél hasznosb nagy körmet tartani.
 La mely kedues az Eolá is horgoc kármiére,
 Ha gyűröd ninczen viyaid dífiesbec azért,
 Terméset fegyvere vakarodás keduiért,
 Igen lies helyet kapni akar ki elöt,
 Kisseblég ha alá valo hely iút tenéked,
 Eofuer à Samírnál böczesb ha el hiheted.
 Ha fegény vtól iút z semérem fel állanod,
 R'nez ki egyet à kiuel birfi, tarcz olyan módot,
 Agh Oroflan az Czitkonál keduesb tudhatod.
 Ha kűfedre még tegnapi kenyér rà ragat,
 Auagy saru tűtűtsbol à Sár rà fírat,
 Sem atzélod sem fen kőued kihez vonyhad.
 Vond le hamar à sarudat fēnd à talpához,
 Meg lútod mely fényes lessen éles Kűfához,
 Igyen keres okolságot minden dolgodhoz,

A ki előt sebb falatot látz el ragadgyad,
 A Tálát ez ockal is elődbe forgathad,
 Így forognac à Czillagoc az Eghen, mongyad.
 Ha néked ki gazdálkodíc Kontzal elődbe,
 Hogy kössönnéd, inkábblan mordúly meg ellene,
 Magad is ki vennéd kit te kedued szeretne.
 Mellyet ki véss, meg harapdál, ki ha nem tettzic
 Szabad ísmet vissza vetned, vagy ha tettzendic,
 Meg harapdál, somssédodnak is nyúczad illic.
 Io neuet véss tőled, és meg is kössöni,
 Es fő barattyánac hissen, mert ám nem semmi,
 Euó falatoddal ótis réssesíteni.
 Gondod legyen ha mi io bor asztaltul marad,
 Aszt hónad alá boriczod hogy el ne onczad,
 Másis szerezzen magánac vgy iddogallyad.
 Ha szorongat ísmet meg erezd az ővedet,
 Ha fogad közze húss akar, késsel ki segyed,
 Crocodil Sárkány törüenyit ábba ne köuesd.
 Kínec mikor soc hússal rakua foga közzi,
 Súlyát eltánya, egy Madar és aszt ki bedi,
 Néked nem búkség Madar igh io az kes hegyt.
 A mit ki váys fogad közzül, meg nézd mi legyē,
 El ne vesd, esmét be fallyad, kárna ne vesen,
 Meg se kend az kést, ísmet el nyuly az étekben.
 Ackor ved ki à kit gondols, add somssédodnac,
 Abba késsed meg kenődic, vél barattyánac,
 Kellemetes io ístunac mingyáyan mondnac.
 Mind addig egyél, míg nem félsz hassad ki fakad,
 Tőb regulák is volnánac hogy meg tanullyad,
 De azokat Vaczora ideyére hadgyad.

EBED VTANRA VALO
 REGYLAC.

IOl laktál, hát azon padra le heueredgyél,
Mig az Vaczora érkezik ot könyebedgyél,
Éreisicz hassadat, álmodban fűtledgyél.

Ha álom nem idő bemedre, s nem restelkedel,
El ki sörály az vtzára, és ot félledgyel,
Mit gondolsz ha az vtzánis az Czömdör ki lel.
Huricz ki bár torkod által gyomrod czömdörít,
Akar melly fokban bádgyanac read vesd végít,
Nehézségnek akar hólio le rakni terhét.

Ast mielte régen az nagy Antoniusis,
Noha Románac bírása volt, Világnakis,
Te penig ki vólnál ahoz képest, ki vagyis?

A mi oly Wrhoz fért oly hatalmas Városba,
Mi semérem tenéked is egy bín vtzába,
Doctorok is minden holnapba intnek arra.

Hát mit ítilsz, mire megyen feleséged,
Ha minden nap egy szer két szer ki vét az géged,
Annál fellyeb neuelkedic hát egésséged.

Vala mikor dagadozni kezd hóyagodis,
Ottan meg apazd, az vtza közepeteis,
Iob rövid semérem hofszu betegségnélis.

Ha ki köszön neked, esmert vagy esmeretlen,
Iól meg lássad kitől kel fogadnod, kitől nem,
A kinél fellyeb valo vagy, vressen mennyen.

Sőt vgyan ám keduetlen légy hozzá érte,
Rút bika semet ves arra hertelenébe,
Meg lásd, magad is hogy kinec köszöny előbe.

Mert ottan aláh elic az te méltóságod,
Ha kölség eszébe véss mindennec bólnod,
Közel sem tulajdonit, annyi méltóságot.

De ha valahúl valami szép formát láthatz,
Nem árt ha nem esmeredis, oda ballaghatz,
Minden kézre, nagy ékesen mind el treffálhatz.

Az természet nem ellenkezik ö szeribe,
Hát az mit kedvel magában. aſt mind gyűlölye,
Ez ak te magad vagy magadnac ſégyengetőye.
Eleget el gyönyörkeduén édes tréffákban,
Haicz térdet ayakod adgyon ſű zálagyában,
Ki lát, mongya bezzeg iambor ez taualyiban.
Táuúl legyen valakinek hánd ſűuegedet,
Míuel azis iob nálodnál, hogy innepezzed,
Teis nám emberi nemből tudod leteredet.
Minden embereknek egy az ő eredetőc,
Azon eghalat íárſ teís, élf azon vődöt,
Köz è világ, az halális néki mint neked.
El ne kely az vtről ſenki elől, ſoha ís,
Sőt el térícd, hogy ha kí elődbe menne ís,
Es iob kézre ſies, bár akar kíuel íáryís.
De hól az vt Sáros leſen, aſt ot ne kőueſd,
Ot tiſt ífra erőlkedgyél, bár balra eſhes,
De à Sáron bár iob kézre tárfodat eythes.
Talám haſſad korgáſát félnek kel boczátnod,
Meg lehet valahul valamikor akarod,
Az természet ſűklége, nem te píronſ god.
Kőnyen megfelelhetz à kí torkolna véle,
Mert ám az oruos Doctóroc íyeſtíne véle,
Ki megtarttya, Gercz, Coſica éric belőlle.
Ha el kí ballagſ wyulni ſép zöld mezőre,
Tárſádnac ſép dolgokrol leſen beſéde,
Sép Híſtoríákat hoznac elő egyembe.
Eſét veſeſd, te máſt zaíogy, ne légy halgato,
Régi dolog à hadgyáryon, nem ide valo,
Az ő bor íó, eſſele nem mind íó, à kí ő.
Íſſiac vagyűc, ven dolgokrol ne elmelkedgyűnc,
Apóſokra hadgyuc, mi ſerelemről ſóllýunc,
Így tréfalđ meg à mit nem tutz, mi ío emberűnc.

VACZO.

VACZORAHÓZ VALÓ

REGVLAC.

AZonképpen míg kin sörálst estue leß orthon,
Estue soktac vaczorálni, téry haza oßton,
De csak alig lépy, fárat vagy à söráláson.

Es ha késsõre érkezel az iob tenéked,
Mindeneket más meg serez, addig helyeted,
Minden munkádat nagy frissen így el kerülhed.

Es ha addig Apád vagy Vrad vaczorállic,
Zugolodgyál, ssep emberiség, nem várakodic,
Míglen te egy kiczint sörálst, õ addig esic.

Ha pedig addig semmi kéßület linczen m'g,
Mondatlan semmit ne mozdúly, nem együgyűség,
Hogy már nem arra való vagy, ne nyúly semmihez.

Egy ügyűség sabadon meg ment mindenekben,
Mint hogy semmire kellõnec vélne mindenben,
Semmi dolgot sem vetne rád, el férst mellette.

Es es dolog ki munkáyat tudgya kerülni,
Ki maga hasznát mindenbe, tudgya meg óyni,
Maga vetés, gyakorta elést mért senuedni.

Maga mutató sokaknac nagy vesélt hozot,
Az erös Achillesben is illy rauakfág vólt,
Hadba menés elõt Rockát Rokollyát vót vólt.

Hallottad az eses Vlyssesnek is dolgát,
Eo is Bolondé tõuésfel mint került hadat,
Azért te is meg vísseled Deakné Váßnát.

Mi sükfég esmet wyobban elõ sámlálnom,
Oda fel meg mondott tanítást saporitanom,
Mester nélkül is Doctoroc soka, aßt lítom.

Hanem ha Wrad, vagy Apád Asztrához vltet,
Elõb is feleid közzül te ragadgy helyet,
Hogy valamint végre ne cisél ki rekesztet.

Vntalan

Vntalan búkség felkelni, ki végül marad,
 Ha Kenyérért, ha Hagymáért, Gyorttyáért fárad,
 Vúeg töltés, Kuttya vzés, mind arra marad,
 Ha penig talám szolgálni téged fen hadnac,
 Moroghy erössen mi dolog téged vgy kénznac,
 Vgyan fiant fándékkal mindenből csak rád iárnac.
 Ilten ostora raitad hogy oda ackattál,
 Hissem vége les valaha, ott ne kínlódgyál,
 Ha meg iramtat, nagy dörgéssel ki faladgyál.

Vendéghez szolgálni

VALO REGVLAC.

MEg mondottuc mikor éket téf az Afsalra,
 Vgy ted hogy mind el lortzoñyon az Wraimra,
 Tréffás vóltodat czudállýác nagy katzagásba.

Az fő serfám illattya féllel inkább el hath,
 Kinec Köntőrsére fetczken örüli fagár,
 Betegnec oruofság neha csak a fap főzat.

Hogy ot állaz, mint a Ráro forgasd femedet,
 Nyakad mint a Tekercz madar, vgy tekergessed,
 Ki mint esica uagy ific, afit femelegessed.

Seminég se fedezd penig, hogy afit nem néznéd,
 Talám keveslebbet esic ki sokat ennéc,
 Ragadd az Tányért elölle, kontz iút tenéked.

Mikor az Gyerttya hamuát kellene el venni,
 Migh egynihánfor nem mongyác, nem illic lenni,
 Ha penig el ölthatod, Mesterfég meg lenni.

Annál penig ielesb, ha fíftelgöbe hagyod,
 Az olloyár az Afsalra tátua hagyítod,
 Terhes Afszonyoknak nem zesh io oruofságot.

Hakior.

Ha ki ortalázna, aſt ártalmasnac mondaná,
Te aſt mongyad, hamis dolog bár aſt ne vallyá,
Hazudhator Plinius-is, aſt honnan tudgya.

Az bölcz Ember tzaſoláſról, bölcznec ítílnec,
Es igen irás olvaſot, Embernec vélnec,
Igy neuelkedic ſarua együgyűſégednec.

Mikor Pohárt kel töltened, czordúltig tölczed,
Ne felegicz, mert íſmet aſt vüöltic, tölczed,
Ha penig ki öntözödnéc ki zerbekellyed.

Még tiſteſéſegeſeb az földre őss ki benne,
Ha mi vſkál benne, viſſa tölcz az Edénybe,
Ne külöñözd az borokat tölczed mind őſue.

A mellyic eleb kezeden, mingyárt aſt tölczed,
Az bor őſue elegítue léſen erőſſeb,
Minden eggyeſég önnén magában erőſſeb.

Kinéc Wyſſagnac tettzenéc az te ſokáſod,
Mongyad látzic mi vólna iob, te aſt nem tudod,
Doctoroc oruolſágát is elegyue íſod.

Ha addig nyúttya Pohárát, míg ki nem itta,
Akár az, hogy á ki benne, köſönd reáya,
Akár penig ahöz többet tölcz és add viſſa.

Semmiképpen abból ne keduez ſenki-*is*,
Engem mit próbálſ vgy mond, legént találſ itt*is*,
Aſt nem ſoktam, igazat akaroc néked-*is*.

Tuddé nincz igazab ſerzet az bor íuóknál,
Eok ígáz Mértéckel élnec, nem kel ot lſpán,
Ladde amaz is ki itta, te-*is* vgy ígyál.

Ha valami rendi veſet Pohár történnic,
Kíról ki-ki, hogy nem őué, igen ſabodíc,
Te ragad el, id meg, ot állatni nem illíc.

Máſnál eléb igyekezzél meg réſegűlni,
Es te rólad egyebeknec hadgy példát venni,
Elő vetés rúkán czal, mindenkor kéſői.

Oh ki ieles vigaságot kapnac te rolad,
Drága erkölcsű iffiúnac tégedet mondnac,
Lant hegedő helyén csak veled mulatoznac.

Gyakran vőülcz, kiálcz hogy erőssen igranac,
Buczuzískor ha Wradtól nem marasztatnac,
Te köntősknél fogua húzd, hogy mulassanac,

Aláb valo vendég nec mindenkor iob bort tölcz,
A ki mennél főeb annac mind hituánbat tölcz,
Azért hogy à meg ne zayosulyon hogy meg ércz.

Mert az fő emberec, kie nagy dolgot visel nec,
Kie egyebec felet kölségtől böczültet nec,
Semmiképpen nem illendő, résségűlenec.

Mert résségűleg mindent ki vti természetiből,
Nem szép penig mikor fő ember meg zaiosul,
Mennél főeb ki vétkezik, vétke főb attol.

Példánac okaért, arczulag valo széplő,
Inkáb rutit, hogy nem nagy seb, ki be fedhető,
Ily vétek nec ha oka lész, read rérendő.

Ha penig nehéz, Vendég ec el nem osolnac,
Sózd meg csak az bort, gondolom, nem sockà isnac,
Tyik főt is gyakran emleges, már bort nem adnac.

Hires mostis amaz Socrate né Xantippe,
Mely, mikor Wra barátit hinna vendéggé,
Es az mulatást touáb nyuitanac keuessé.

Erőssen kezd dörgölődni, és morgolodni,
Végre az asztalt is előlec el dőteni,
Es vgy ostán kételenec vóltac el menni.

Azért iob bort tölcz iflakos torku iámbornac,
Kinec keues gondya rontására Sabatznac,
Kinec minden tehetsege vólgye torkánac.

Mikor ostán à bor fel hat az felső Várban,
Az vitéz bor be es ki fál Capitánfagban,
O halhatz szép dolgot kit nem hallottál gyakran.

Némely

Némely csak te reád képest kezd kérkednie;
Minem íserény Inas volt ő ideibe,
De te mint ha nem hallanád, ne fed begyedbe.

Némely beféli iffiu korába ferelmét,
Seretöiuel mulato kedues ideit,
Fejét czauaruán keferuesen foháskodic.

Ki esmetlen mint vesződhet abban heába,
Mely hideget fenuedet ferelem langyába,
Soc ha uas esőt, költséget mind csak heába.

Lesen olly is ki fép Mátkaiával kérkedgyéc,
Eghbe magafialya mondharatlan fepségét,
Mindenekhez valo nyáias ékes befédét.

Kiki külömb külömb dicziretit ott hánnya,
Eo minem í legyen, miket próbált gyakorta,
Eo mely kazdag semmiből is vagyon summája.

Ha Kathona legyen, lásd mint dicziri louát,
Némely inkább inkább annál kopot Agarát,
Sáento ember Eke faruat, Pocular Bakját.

Ki de ákos mely bölczeségekről disputál,
Kit magais alig hallot ollyakról tractál,
Akar bölcznec tiltetni fáy czáczogással.

Sokan az Wrac dolgából is őfue vesnec,
Ki dicziri, ki alázza vgy veskednec,
Es végre argumentum helyét kardra kelnec.

Nem elég ot az kötőző Dialectica,
Ki mit fogot attúl nem akar esni hátra,
Ot az Arístoteles is nehezen volna.

Te csak fáyokba néz, erőtlen katzagy néki,
Ha ki folit, vagy Pohárt ad, hogy tölczed néki,
Oda se néz, hogy már nem hallod tesséc néki.

Amaz okos Vlysses is vgy czelekedet,
Hogy ne hallya Syrenac vesfélyes énekét,
Tárlainak is Viazfal be dúgra fülét.

Ha el vntad nagy sebesſen fűd el à győrtýát,
 Auagy talám ſaporáb, hagyicz az óldalát,
 Riualkodgyál, hozzà moltan à ki mit kaphat.
 Ha penig ſép ſerrel beſélgetue dőlőlnec,
 Eyffélikort gyakran emleges, fel kellyenec,
 Ha vgy nem fog, vgyan meg mond hogy eredgyenec.
 Hogy fel kel nec az Aytóra hamar futomyál,
 Hogy hamaréb el mennyenec, nyíſd ki azonnal,
 Nagy dicziretet véſ ſerény forgodáſſoddal.
 Mihelt el oſolnac meny te fekuő ágyadba,
 Aſtal fel ſedéſt egyebet haláſ hólnapra,
 Kápoſtánál hamareb fő mongyác à Sparga.
 Még iob mert à ki vgy láttya más nap az Aſtalt,
 Arról tudgya hogy ot tegnap vigan lakofſtac,
 Eſfekőgy mig Gözit ki aluſod az bornac.
 Segezze be az aytókat Wrad ha bánnya,
 Gyerttyayát ólcza el, tűzét is be rakarya,
 Ha vigyázo ember leg viól mennyen ágyra.
 Auagy inkább hogy le fekſel vid el à Gyerttyát.
 Hogy meg ne vőközreſd ſetétbe à ſárodát,
 Sőrében is tudgya à Gazda, háznac czínnyát.
 Vetkezzéc lé ha kel néki Gazda őmagába,
 Akár mennyiſer kiálczon ted hallatlannà,
 Sőlő Gerezd, nem Hóld világtól erik nyilua.
 El dél korba mikor fel kelſ tudod à dolgot,
 Seget, Seggel ſokrac vtni, fáyé homlokod,
 Eget borral hozzà, ninczen iob oruoſſágod.
 Bőuebben kellene még ezekről ſóllanom,
 De az vőd ſem ſenuedi touáb mulatnom,
 Gorombalág Palorayánac végét nem látom.

MASOD RESZE.

Követkőzic másodic része ez éneknek,
Melyre immáron az Gazdác figyelmeezenec.
Mikor vendégfégbe hiyác, őket meggyenec.
Azért első regulád is Gazda Wram ez,
Ha vendégge hínac, meg kérd hogy mi legyen ez,
Io dolgot indít à iámbor, ha nem tréffa ez.
Mit késsitet, meg kérd, hány tál étket főzetet,
Vgyan fel iegyezd hogy mėlre tartozzál érczed,
A iegyzésből mind vntalan ki nézdegelyed.
Es ha el marad, hogy kit fel nem attác volna,
Mingyárt iò modod leßen fel indulnod raita,
Elő kéryed, mert hogy te tartostál csak arra,
Mind az által igen ne késsél oda menni,
Hiuaralos somféddod sem kel solítani,
Czak te aít nyerhesd hogy ne talály vtol menni,
De mi helt iú z, tölczéc nekē mongyad az pohárt,
Míg többi érkezie nyerd meg addig az Orbant,
Nagy költés ember nec mond nac, tudod hol horband.
Azonközbe fépen danóly, rikólcz erőssen,
Hallyác az vizára is vendég vagyon orben,
Az többi is hozatodra siet erősen,
Vagy peniglen késsély, és vár más követetis,
Másod vttal ígirkezzel de váryanakis,
Nagy méltoság hogy érted kel vára kozni is.
Vélic hogy más dolog vagyon az te válllodon,
Es attol főb ember nec tudnac ostanon,
Ha penig nem vára koznának semmi modon,
Be lépüen és látuán telepettec aítalhoz,
Hogy téged nem vártac, nem halgattac neudhez,
Forduly vissza, soc fép boual nyulnac Mentédhez.

Ha látod hogy fő helyről fel nem kél előtted,
Hághy által az Ástralon is foriczd el őtet,
Saskesselyű az Verczénél fellyeb repülhet.

Nem te bűnöd hogy az Ástalt mind fel sározkod,
Pohárokát is féllel fel dőited reáyoc,
Fúto ember Lant pengéssel, nem gondol tudod.

Köz fokás maga ne kövesd, hally tanúltságot,
Nem tudatic honnan foktác, bár had reáyoc,
Kik az ételre mosdanac abból mi hasznoc.

De en hasfontalanfágát néked meg feytem,
Hideg és az meleg tussakodnac, vgy érzem,
Eleted, siued melegségétől fűg értem.

Siuedről folyásoc kezeidre folgálnac,
Es ha kezeid hideg vízbe el ázodnac,
Az meg hűlt folyásoc Siuedre vissza fálnac.

Az Méreg is olyan dolgos a bőre siet,
Elég méreg hát az hideg, ki bőre siet,
Az eytet fokaknac halálos veszedelmet.

Azért ostán a foc estendei mosdásod,
Hogy est raitad meg ne eycze félő fokásod,
Ki moszatlanfágodra fól, ez ok adásod.

Ha penig vgyan Regulád tarttya hogy mosgyál,
Akár ki légyen mindennec előtte mosgyál,
Hogy előb meg mosdot, előb is hely kaphassál.

Sád ortzád is fel mosd penig egy általlýába,
Ha kel ők is meg mosdhatnac vgyan azomba,
A Vad mezőn harapót gyuitnac az Bokrokra.

Melly Tányéron feyérb és seb Kenyeret láthatz,
Mesterkedgyél mind el addig, onnan el lophasd,
Ha ki meg láthat is io czúfos neuert kaphat z.

Mihellyen fel visic az Ástralra az Eiket,
Előbb is te márcz belé rágot kenyeredet,
A melly kontzot inkább feretz te ved ki őtet,

Akar

Akar melly iól főt legyen is főt talály hozzá,
Auagy igen sófnac mond, vagy Kozmafnac, pyha,
Ió érek lárónac tettzel, így finnyáskodua.

Ha igen hew falatot falš, ingyen se tetesd,
Had vřkőzzéc mášsis azon kőbe melletted,
Hogy egyedől károd neuetését ne túryed.

Mondanám hogy višša vetnéd ismet az tálba,
De talám felette nagy együgyűség vólna,
Mášsor vgy meg fűd feczkendezzéc edestoua.

Sőt még tišteségesb fűd šomšédod šemébe,
Gyönyörűléges viglágot inditaš vėlle,
Gyakortáb el hínac vendégšégbe kőzzikbe.

Kellő dolog iádzo Vislát is hordoz veled,
Néked šokot az Padra is te melléd šiet,
Šebb kőuérít annac hánnyad, ha te nem ehed.

Anyit fally be mint két Tőmlő, olyan két poššád
Ha nehezen nyeled, mint hogy šáraz nagy falat,
Igyál rea, az Itallal alá tolíthad.

Parašti dolognac tarttyác, de láššad mitől,
Ha az falat moršalékya az Pohárba hűl,
Az étel vgyan itallal iár ám Ehfégtől.

Az czontnémi maradékot hánd Ašral alá,
Az Ebek šem halhatnac meg ehhel koplalua,
Eteleket se šímlállyác Tányéron álua.

Hogy el tőltőzel oštrán meg erezd az Bouet,
Az étek is tágošgot inkábbban vehet,
Kőnnyebben is eméštődic, s job kedued lehet.

Tányér ki šedéskor te czak eggyikhez se nyűlly,
Tányér be adáskor penig előšferis nyűlly,
Ha nem néked nyútanák is, még is hozzá nyűlly.

Soktác Aššonnépec rendit ilyen bőczúlui,
Hogy elšőben is ő Tányérokat adgyák ki,
Ez vđőbe, valamitől io magad őyni.

Azért

Azért előferris te add ki tányérodát,
Emberc titkon magokban gondolnac sokat,
Czak kedueskedésből lenni vélic dolgodat.

Ha valamint el késsednec étel hozzáfál,
Kezgy wyonnan megínt ahoz az kit el hattál,
Hasontalan az semérmesség az Astrálnál.

Meg törelhed az te tányérodot abraffhoz,
Hát minc terítichanem kendeznec ahoz,
Ha penig te légy ki előben nyuly à kontzhoz.

Kélsőre tartostasd őket ne nyúly hozzáya,
Abbol fő emberfégednec tettzic formáya,
Végezetre soc kínálás vtán nyúly hozza.

Hanem mind befély ez alat vagy késsel ídzáál,
Auagy feyedet meg támazd egyyic karoddal,
Auagy kebeledbe dugd kezedet egy vttal.

Egykor mikor neked tettzic, kapý hamar hozza,
A mely kontzot te auitaß vond ki szép nyulua,
Első vagy szabad tenéked érue hagyítua.

Mikor ifól, az orrodat fádát meg kenni,
Kisséb dolog hogy nem kellyen meg czelekedni,
Arra penig inged wyat, Abroßt kel vonni.

Diczekedésből soc fele ió bort hozatnac,
A melly inkább tettzic aßt hátad megé dugyad,
Mert kétféleg ha máßorís az körűllyen read.

Ha kéßen íssa Pohárát, raggad el tőlle,
Innál vgy mond, ha nem kel, ne nyalazd ennyire,
Kétfer ád, ki hamar mit ád, czemertől ió è.

Az ital dolgában három szép modod lehet,
Egyyic mikor lélegzeted touáb nem érhet,
Málic mikor à könyű bé foggya semedet.

Harmad mikor érzed hogy ki fátat belőle,
Ha arany Serlegis nem ihatol belőle,
Vres palafkból veresbor sem ió feltébe.

Eoreg nem Pislennec való falatokat fally,
 Két possád mint két Ompolna fénlyéc ollyat fally,
 Ha mint egy pruß czuka vag is, kőuérnec lássál.
 Eoregben is essic à föld teli fáyardban,
 Kőuettyet tött Demosthenes az nyelue alá,
 Kőuecgy helylén te nagy kontzot találss az alá.
 Ha iól laktál, már egyebec dolgait nótáld,
 Az Wraim külömbező erkölczit tréffáld,
 A melly késnec éli fel néz, késeddel vághyad.
 Némellyec azon fámlállýác, hány mély föld tá-
 Roma az Florentiátúl, te lásd melly táuúl, (uúl,
 Buda Pesttúl, auagy à Lippa Themesuártúl.
 Mindennel igyekezzél víghságot ferzeni,
 Tálát, Tányért, és Pohárt találss fel dőyteni,
 Egy Mátkás iffíu dolgáról tudgy példát venni,
 Nem régen egy tisztessífiat hinác Vendégge,
 Vgyan az Mátkáya Apya híya vendégge,
 Sánta loua, hát késsőre ért Ebe uéré.
 Vigan fogadgyác Mátkáya mellé vltetic,
 Tányérára szépen az egész Kappant téfíc,
 Czorba késsí, mind el húzzà az háta bőrit.
 Két fárnýát és tzubakyát azért el resseli,
 A derekát akarya Matkayánac adni,
 De vala hogy az késsről Ástíal alá cýti.
 Alà le horgad érette igen meg roppan,
 Ségyenébe ségény el heruad ollyan dolgán,
 Az Ástíaltól el akar fútni bánatgyában.
 Hoffsu Sarkantyúya meg akad az Abrazba,
 Mind étekestől mindent le ránt gyorsaságába,
 Együgyűségért boczánat léfén dolgába.
 Vagy ebel vagy ísol katzagy nagy hahotáual,
 Ha fádból ki feczkenikis, még iob annyíual,
 Hogy valahogy el ne fúilly az reket falattal.

Mert lám iryác Saufeusis affeléből hőlt,
Mikoron csak az tikmonyat zerbekeli vólt,
Amaz Vallais, mikor mézes bort hőrpól volt.

Anacreon Poetaís egy sem főldűel,
Fabius Romai tanác, csak egy fál főrrrel,
Mikor kalánal teyet herbőkölne, reguel.

Azonközbe hogy ha czoklás read érkezie,
Jele hogy az okadás-is el köuetkőzic,
Az Aftalra ne okaggyál ha el érkezie.

Hanem el tašic előled az Wraimat,
Fus ki vele, pógd ki, meg tőröld az állodat,
Esmét vgyan borral őblíczed meg torkodat.

Mert az állatoknac alkotoia terméset,
Sohul semmi vres helt lenni nem senuedhet,
Hát gyomrodát sem senuedi hogy legyen vres.

Ha penig ki nem kelhetz hayoly aſtal alá,
Csak az feyedet reithesd el, mongy kuhít oda,
Mert nem híšic meg, ki ielít nyiluan nem adgya.

Gyűmölcz felét hogy fel višnec, rakd kebeledbe,
Tálat vesd fel, vagy buricz aſtal középibe,
Metéletlen mind heaſtol harapd egy végbe.

Kit meg nem ehétel vidd haza kőntős wyba,
Diot, Mogyorot fogaiddal tőrd ropogua,
Fogad czudállyác, keſedőn sem eſic czorba.

Láttam hogy à kic őkellet tőrtéc à Diot,
Hogy à Pohár az aſtalon vgyan meg tántzolt,
Akar aſt kőuesd, kéſsedbe vgy sem leſi károd.

Az heat rakyad ſomſédodnac eleibe,
A te bőczűleted otalmaſtatic vele,
Ne látaffec mennyit őttél meg à bélibe.

Ha kic valamit magoknac ſűgnac fűlőkbe,
Gyors tarcz oda fűledet teís egyembe,
Es mond nyiluan ki, ne legyen ienki kétſégbe.

Valamit

Valamit kezdgyen akar ki beféllenie,
Ved ki fátyából tudd jobban te beféllenie,
Auagy ackoron te mást zaigogy faad égyébe.
Bőuen nálad miről nyuiczad zaigo fauadat,
Kőnnyű fölria táuul leűő Barátodat,
Ha egyéb nincz, arra feicz nyelued vitorláyát.
Vagy à te régi váfotfágotat beféllyed,
Hol mi lámborfágot tőttel aſt őregbiczed,
Sép kérkedés, fókán fókác, te is kőuethed.
Akar mi kiczin dologról garázdát indicz,
Ha ki meg fölir, hogy ne kariczálnál annyit,
Annál inkább, ſabad vagy te, ſabad nyeluedis.
Ne engedý náladnál ſenki igazbat mongyon,
Esha ki ellent tartana, főkyél felgyorſon,
Mit nyeluel nem érű, kezeddeltőlgýad egy nyomon.
Kezeddelt bizonyicz, mit nyeluel nem hűtethetz,
Homályos Meſſeket kardal inkább meg feythetz,
Auagy ha illyetin modra égyiet nem vethetz,
Még ſe vűz heában farakczallyad az Aſtalt,
Meſd fel à neuedről nagy bőtűckel magadat,
Míg à ſen áll, hólrad vűánis hire marad.
Minden Pohárodát egy huzomba meg igýad,
Mert vétec fókba végezni, mi egybe iuthat,
Hogy meg tőltic eſmet tedd elődbe, meg igýad.
Kedues dolog le ſen nálla, kire kőfőnted,
Hamareb is meg zayoful, támad iob kedued,
Buczú vétlen is hamaréb el haza főkhetz.
Míg penig czak fél réűeg vagy haza ne mozduly,
Ehfeli vűan két ora míglen nem pendűl,
Gazdais akar mint kűlgyen, ſemmit ſe mozduly.
Sőt ha à Gazda ſunyadoz, bort tőlcz feýére,
Ha valaki alunni orofkodot felre,
Felkeresd, meg rázd az feýét, nézd à ſemébe,

Fel fogattasd velle, hogy hólnap vendégge hy,
 Hapenig azt más akar veled fogatni,
 Meg találalak mikor kellef Bányá mond néki.
 Töboly az vtán látsác meg hogy vendég vóltál
 Minden ablakokat be törý, köuel czontockal,
 Tántorgo réfegnec szabad minden torockal.
 De ha ki idő mérő singel, vid el à farkad,
 Vére meg állatlan eret ne bonczon raitad,
 Olly helyre se eiczenec, Nap se éryen hozzád.
 De ha olly Berencze főlgál meg nem indítnac,
 Tántoroggyál haza zördicz házad aytayát,
 Vagdald halsógassad mind addig meg nyittyác.
 Ha ne találam Feleséged idő ayto nitnya,
 Hogy ő réfeg Wrát fép keduel apolgassa,
 Czendericz iól, hogy máffor váryon az aytóba.
 Hogy à te időüedre réfketue vigyázna,
 Mert köz fő az hogy è három meg nem foghattya,
 Dio, Samár, Affonyember, ha vés légyitya.
 Le ne feküldgy mind fel lásszad házad népét,
 Mind fel hánnyad Eftendő által valo bűnét,
 Hogy ő kiüülled nagyobnac, ne tarcza testét.
 Az vtán le burúly feyeddel az Affalra,
 Solgalónac essec reggel töled mossóya,
 Az Aghné ne vegye bérít tölled heába.
 Hogy fel serkenf délbe mingyárt kéry ened való
 De előb éget bort igyál ha fáy homlokod,
 Seget Segettel főklég vtni, tudod à módor.
 Hogy dolgotat Feleséged kezdi befélni,
 Reggel mazlagosságotat elődbe adni,
 Verekedést, rontást, törést fel mutogatni.
 Meg riáffad nyellye el Affony ne zayogyon,
 Es ha előb indul benne, hogy többet mongyon,
 Valamit ragathatz süyczad halgat fogadom.

MASOD RESZE MASOD

RESZEC.

Neha azért te is híj Vendéget házadhoz,
Ne mongyác hogy csak másnac essel asztalához
Másmál hízol, de te senkit nem híj Celládhoz.
A kit el híj ved eszedbe, felettéb se hid,
Hogy már meg zonzolodtál hogy nem ígírkézic,
Ha penig kéj, est kövesd hogy meg érzic.
Nem győzélec várni, vélté hogy már nem idő el
Költetél heába vélém, már az is költ el,
Némellyiknec penig szólhatz illy felelettel.
Részegembe ha hittalac nem iút eszembe,
Bor gözüel agyam ast is el eméltötte,
Emléköző részegest mindenkor gyúlötte.
Vgy is mēthed magad hogy hittad csak tréffábá,
A mi penig tréffa hísem nincz valóságban,
Auagy hogy csak tífieséget köuettél abban.
Auagy mongyad hogy az vődö most alkotmatlan,
Es hogy alig vólnál mostan mint egy meg vert Kán,
Auagy az Feleségedre is haricz abban.
Feleséged maíd beteges, azért finte most,
Meg boczállón, más vődöre hadgyác à balmost,
De azért est mindenkor ne köuesd az okost.
Hanem neha à kit el híj meg is tőkítzed,
De valahogy Ey pénzedet igen se kölczed.
A Káposzta, mind Télbe mind Nyárba iő érczed.
Ha az Orát el mulattya, nem kel hiuatnod,
Hanem lakyál lassu sügua, ted be az aytór,
Vagy be erefted auagy ne te szabadságod.
Ha penig látod hogy időkorra érkeznéc,
Te ackor à Házat sőperd, igen őrtőzzed,
Ne mongyott restnec, Rák hátan Nyulat nem vzhetz.
D;
Séket

Séket pádat nem kell neked elő hozatnod,
Éllyen hogy à ki hol akar, adgy szabadlágod,
Ki miczoda helt talál vlni, nem te gondod.

Igen diczird éikedet fámláld mibe kéfűlt,
Másut nem főznec ollyat nem ehétel sohúlt,
Ki íol lakor afit kénáld, mert efit ki ehúlt.

De azért egyiknek is te ne gazdálkodgyál,
Elég példa hogy te nagy hommon igen laktál,
Zayos léuén zaíogy, vef őfue vagy házodnál.

A mig iozan addig senkit haza ne boczás,
Minden aytoidat kaput be lakatoltasd,
Semmi búkségre senkitis és ki ne boczás.

Igy nyered hogy máfor hozzád nem igen siet,
Hogy meg virrad kiki könyebben haza mehet,
Igy lúthetv vizet à langon ha fogod lehet,

Reggel fekűggyél le, más ember hogy alufic,
Étzakra vígan lakozzál, más hogy alufic,
Igy czalod meg nékic rabotás fáratlágir.

A te tetzéseden íáry te, mert egyűgyű vagy,
Még egy keués tanullígnac fűgyelmezélt adgy,
Igy tórheth vizet Mosárba, Gyorttyanál is láz.

Kedues marha az Rák étel, afit hogy feladgyác,
A melly íob, farka alat vagyon íele meg lúthad,
Nem csak öreg íob, ne csak naggyát válad.

A melnec magua nem leend, ha ollyat ki vef,
Vagy más eleibe tegyed, vagy víffá vefed,
Ne mulatoz vélle csak à hafát ki fegdel.

A lábait és à farkát, elődbe rakyad,
Hogy à Rák mind elfogy, akkor afit elő vonnyad,
Hogy egyiknec sem vólna, akkor rádogallyad.

Lásd è minap egy íámbor hogy vgy czelekednéc
Más egy treffás az elől el kapya történéc,
Mond: en efit inkább feretem, ha te nem efit.

Hafnosb

Haſnosb azért ha à Sebbe rakod az ollyant,
Es egyéb ſép falatotis hogy el ne kapýác,
Es itald közben kegyeſſen Maſtikallyad.

Ha penig az kés igen éles, méllyen fogya,
Fend az kőhöz, fogas leſen fűréſ modgyára,
Mikor mit ſelſ az ſólit el vonſa vtánna.

Mikor ki levelet oluas, fogd mellé magad,
Es kakuczolua oluaffad, Syllabikállýad,
Sép dolog oluafni más ember nec írását.

Nem de házayánac Románac ő Oflopa,
Es az bölcz ékes ſoláſnac Cícero Attya,
Nem költetteé titkos leveleit nyílua.

Befédedben io hoſas legy kerengőképben,
Vgy tettzic meg hogy à mit ſolaſ értelmesben,
Fen zayogy hogy más ne érteſſec befédében.

Mindenkor és valahul írſ komor keduel iáry,
Soha ſe moſolyogy hanem à hul ér mi kár,
Auagy mikor barátodat éri, bú vagy kaar.

Valaki lát te komor ortzádat czudállýa,
Az elmedet régi bölczekhez haſonlítottýa,
Minden dolgot nagy eſeſſegnec alítottýa.

Ha penig valami tiſteczkéd lenni elic,
Vgyan öreg Wram ſabálan írnod illik,
Sép gőgeſſen magadot rá tartani illik.

Nem képes hogy más valaki oktaſſon téged,
Haſem ha tiſtes vagy, minden erczen czak töled,
Egy iámboron történt dolog it pelda lehet.

Ki mikoron házayából meſſze íárt volna,
Es tanulſágában meſterſéget nyert volna,
Es immáron viſontag haza indult volna.

Eſtue felé eggyütt mikor meg ſállot volna,
Talál egy tiſtes Aſony is ot ſállania,
Es vaczorán egymás mellé hogy eſtec volna.

Nem

Nem keueset kezd Mester wram dölleskedni,
Kin ísmet más jámbor kezd főrnynen bosonkodni,
Mint hogy à fűst vtán lang közel fokot iárni.

Az penig io tréffás igen czuffondáros vólt,
Es ő néki rauazsága csak afit lelsi vólt,
Miczodán meg treffálhassa az kellő jámbort.

Ott à segény jámbor abban nem tudot semmit,
Egykor tehát meg vakarította à feyt,
Kit ámaz látván így kezdi czúffolni segént.

Még is annyi tetued vagyone, bizot Wram,
Nem használté kit Patikáros adot ferfám,
Soha ki nem tisztulál belőlle nagy czudám.

Eft penig mosolygás nélkül, ha mind vgy vólna,
Segényibe à segény jámbor csak némula,
Hisem hogy másor Náznagynac afit nem kéuánnya.

Vége legyen másod rész Regulainak is,
Mert nem lehet hogy sokat is főllyunc helyin is,
Mi nem Pók az Ember, hogy magától főyen is.

Tudomennec immár régen vagyon diuattya,
A Tanítvány félec à Mestert el haladgya,
Engedelmesség io ferenczénec Annya.

HARMAD RESZE.

Ebbe hadnam harmad részre le nem állanéc,
Az gyenge Leanyoc négy kilentz estendűsec,
Hogy őnékic is Regulákat sziabiác kérnec.
Mit czelekednél hát, oly szép könyergéseket,
Híttra vetnéde, ki nem bánnya az fűzeket,
Azért az gyöngeségért foloc csak keueset.

Azért első Reguládis gyöngye Leány cz,
Mikor az vtzára indúlfi hayadot ki feicz,
Erezd à félnek mentébe, csak alig lepies.

Semeiddel mint à Raro tétova vigyáz;
 Hátra is vntalan tekincz, iele lehet az,
 Hogy semmi oly vétke nem vagy, drága dolog az.
 Kit bűn furdal, és lelki esmereti vádol,
 Csak fűlely, földre figyelmez, magában irul,
 Azért te mindent fel szemlél mint jár hogy fordul.
 Ha sár vagyő, ruhád fel fogd, mind két kezedel,
 Tessék meg lábod feyéri, fellyeb térdednél,
 Sóval io à gomba, így léss kedues legénnél.
 Mellyedet is ki feicz lássac torkod allyátis,
 Hogy te nem Golyuás vagy, kegyessen mosolyogys,
 A mi nem constal ninczen arról itiletis.
 Mely leány vagy affony barátodat találod,
 Megh ály vele, foházkodua kezd el panasod,
 Kérőd volna, de keresztül állot Affonyod.
 Melly keménységgel tartatol te fűleidtől,
 Mint hagyattál Czerbe ámà gonos legéntől,
 Elég főt találfi à közöt szemlely keresztül.
 Ellyetec termésetec szerént Affon népec,
 Az terméset hozot nektec bűs fauu nyeluet,
 Ez ayándeke minden affony Mennyegből nyert.
 Azért sokáig el befűelly, egy álo helyben,
 Ha egy rendbeli befűeded fogyna Nyelueden,
 A zki el mulic melleted, ved elő menten.
 Mint jár, mint visseli magát, mint él házánál,
 Affonyember vagy tenéked szabad az okuál,
 De io hírét meg sérteni nem szabad azzal.
 Egykor oftán mikor az befűellést el hadgyod,
 Soc io bolyót, vayas Rétest árulnac látod,
 Vegy meg benne mind hazáig io harapdálnod.
 Valamint lehet lakásba el oroszkodgyál,
 Ot esmeretiséget niuythatz soc szép iffiackal,
 Nem kelleit commendálás oftán azoknál,

Talám ot leß azis kit reménleß Mátkádnac,
Mikor fel gyulafitya Dídamfága az bornac,
Forogy körülé fityuében sebei válnac.

Itallal kenál io keduel fogad azonnal,
Ki mit keres meg talállya, mongyác egy fíual,
Meg keduel Mátkádnac fogad hopp hoya holual.

Kiczin eb kölkört az viba hordoz melleted,
Ha gyomrod czokol fuatag fesityi béledet,
Arra foggyad vñd erőssen búzt tótt Ebedet.

Eoröcké bayt tartnac Balhác és Affsonnépec,
Az ő hartzai sem vernekül végefitetnec,
Minden dolgot hátra hadnac, Balhát kergetnec.

Azért te is mihelt az gonof Balhát érzed,
Vagy othon, vagy az vízába, valahól éred,
Mindent fel forgas, öld az álnoc ellenfeget.

Töb Regulákat irhatnéc leányoc nektec,
De akar en magam is töletec tánulnéc,
A mint látom ebben Doctör lehet mindentec.

Ezer ötfáz és kilentzuenkét Eftendöbe,
Egy Városban Maros mellet fordítác egybe,
Mely minden feslet erkölcznec lehet tüköre.

VEGE.

AD PVERVM CIVEM.

Civis habes nomen, sis cluiſ, at inter agrefteſ,

Si quis te quærat, non bene notus eris.

Diſce puer mores dum cerea te finit ætas

Effè tuum, ad quidvis quæ ſolet eſſe ſequax

Nam licet omnigenas rectè cognoveris artes,

Ipfè tamen ſtipès moribus orbus eris.

Talám ot leß azis kit reménleß Márkádnaç,
Mikor fel gyulaßitya Didamfága az bornac,
Forogy körüle fíúuében sebei válnac.

Itallal kenál io keduel fogad azonnal,
Ki mit keres meg talállya, mongyác egy foual,
Meg keduel Márkádnaç fogad hopp hoya holual.

Kiczin eb kölköt az vtba hordoz melleted,
Ha gyomrod czokol fuatag feßiti béledet,
Arra foggyad vñd erőssen búzt tótt Ebedet.

Eoröcké bayt tartnac Balhác és Affonnépec,
Az ő hartzai sem vernekül végeßtetnec,
Minden dolgot hátra hadnac, Balhát kergetnec.

Azért teis mihelt az gonof Balhát érzed,
Vagy othon, vagy az vizába, valahól éred,
Mindent fel forgas, öld az álnoc ellenfeget.

Töb Regulákat írhatnéc leányoc nektec,
De akar en magam-is töletec tánulnéc,
A mint látom ebben Doctör lehet mindenec.

Ezer ötfáz és kilentzuenkét Eßtendőbe,
Egy Városban Maros mellet fordítác egybe,
Mely minden feslet erkölcznec lehet tüköre.

VEGE.

AD PVERVM CIVEM.

Ciuis habes nomen, sis ciuis, at inter agrestes,

Si quis te quærat, non bene notus eris.

Disce puer mores dum cerea te finit ætas

Esse tuum, ad quiduis quæ solet esse sequax

Nam licet omnigenas rectè cognoueris artes,

Ipsæ tamen stipes moribus orbis eris.

